

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Mes in opleiding Geneeskunde

De kogel is al een tijdje door de kerk: de basisopleiding Geneeskunde, momenteel zeven jaar, wordt in geheel België omgevormd naar een zesjarig programma. Veel minder duidelijk is wanneer die zesjarige opleiding van start zal gaan en hoe hij er concreet zal uitzien.

ELS DEHAEN

Idealiter beginnen de eerstejaarsstudenten die zich inschrijven voor het academiejaar 2012-2013 aan een zesjarige opleiding. Bernard Himpens, decaan Geneeskunde: "Momenteel trekken we naar SID-IN infodagen en beurzen met de vage boodschap dat de basisopleiding volgend jaar wel eens zes jaar zou kunnen worden in plaats van zeven. We kunnen geen zekerheid bieden over de precieze startdatum van de zesjarige opleiding en dat is vervelend. Eerst moet op Vlaams niveau uitgeklaard worden hoe de vervolgoledingen (*ManaMa huisarts of specialistische geneeskunde, red.*) voor 180 studiepunten zullen gefinancierd worden en

moet men nog een globale consensus bereiken over de invulling van het volledige programma, inclusief de vervolgoledingen."

BASISWETENSCHAPPEN

In het huidige programma moeten studenten geneeskunde 24 studiepunten inleidende basiswetenschappen volgen. Dat zou faculteitskring Medica liever anders zien: "Bij bevraging van gediplomeerde artsen bleek dat die vakken voor hen geen substantiële bijdrage leverden aan hun verdere loopbaan. Studenten hebben bij het ingangsexamen immers reeds getoond over een wetenschappelijke basis te beschikken."

"Bovendien heeft de vorige visitatiecommissie ons expliciet

geadviseerd de basiswetenschappen te laten vallen. Dat is in het vernieuwde programma van de andere Vlaamse universiteiten al het geval. Topics die noodzakelijk zijn, kunnen ondergebracht worden in andere vakken. Studenten die op zoek zijn naar een programma met een duidelijk wetenschappelijk profiel, kunnen terecht bij de opleiding Biomedische Wetenschappen."

Professor Guido Maes, docent Algemene en Biologische Scheikunde aan het eerste jaar Geneeskunde, is het hier niet mee eens: "Ik begrijp dat men in de zesjarige opleiding ergens moet snoeien, maar men mag de toelatingsproef zeker niet als een bewijs van wetenschappelijke kunde zien."

"Ik ondervind elk jaar dat een niet gering deel van de studenten onvoldoende wetenschappelijke achtergrond hebben. Zonder basiswetenschappen wordt geneeskunde een blokrichting, waar men uit het hoofd leert zonder inzicht. Daarnaast probeer ik studenten in mijn colleges ook de

wetenschappelijke denkmethode mee te geven. Ik vind het vreemd dat zoiets zou moeten verdwijnen op het moment dat de rector inzet op verbreding van de bachelors."

BREDE BACHELOR?

Rector Mark Waer reageert: "Ik deel die bekommernis, maar tegelijk willen we dat de studenten in de basisopleiding genoeg met patiënten bezig zijn. Dat is een moeilijke evenwichtsoefening, zeker in de zesjarige opleiding." Is het dan een goed idee de opleiding te verkorten? Himpens: "Eigenlijk wordt de opleiding als geheel niet verkort. Hij wordt gewoon anders ingedeeld. Momenteel hebben we een driejarige bachelor en een vierjarige master, waarna een specialisatie volgt. Nu zouden we de specialisatie gewoon al eerder laten beginnen. Op die manier krijgen studenten vroeger het statuut van dokter. Dat statuut is betalend, waardoor de onbetaalde opleiding verkort wordt. Dat is sociaal rechtvaardiger voor studenten die het financieel moeilijker hebben."

En Verder

Inschrijvingsgelden

Al maanden wordt er onheilspellend gefluisterd dat de inschrijvingsgelden "wel eens omhoog zouden kunnen gaan". Niet alleen juridisch blijkt dat een harde noot, maar ook de verschillende betrokkenen zijn het er totaal nog niet over eens. Zij vrezen scenario's zoals in Nederland, de VS en Groot-Britannië, waar duizelingwekkende bedragen als een molensteen rond de nek van iedere student hangt. Inschrijvingsgelden en studiekosten.

ONDERWIJS & INTERNATIONAAL, P.4-5

Daar was da feestje!

Enkele weken lang bezochten we fuifzalen voor een diepgaande evaluatie ervan. Het was niet altijd plezant. Vaak warm, stinkend en we werden al eens geconfronteerd met een plasje kots. Soms was het zeer plezant. Een flirtje hier, een tongske daar. We beloven deze subjectieve ervaringen niet te verwerken in onze eindexamen-evaluatie der fuifzalen.

STUDENT, P. 7

Online leven

Wij zijn licht verslaafd aan Facebook, Twitter en andere soorten sociale media. Toch blijft een andere hoofdmoot van ons leven de pintjes op café. Er zijn echter mensen die sociaal contact alleen maar aankunnen via het internet. Eén van hen laten we graag aan het woord.

SOCIAAL, P. 9

Paul De Grauwe

De man vertrekt binnenkort naar de *London School of Economics*, maar kon "The Capital of Cheap Beer" natuurlijk niet verlaten zonder een afscheidsinterview met Veto. Alas, alas!

NAVRAAG, P. 16

Beeld

Waiting for Stephen

Stephen Hawking was in Leuven. Rijen en rijen stonden hem op te wachten. Drommen mensen waren doleuforisch.

LOKO werd 25 jaar. Rijen en rijen studenten waren er niet bepaald. Een klein hoopje prominenten waren doleuforisch en doldronken.

Wij waren een week op vakantie. Nu staan rijen en rijen ons op te wachten. De hele studentenpopulatie is doleuforisch.

(ph)

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

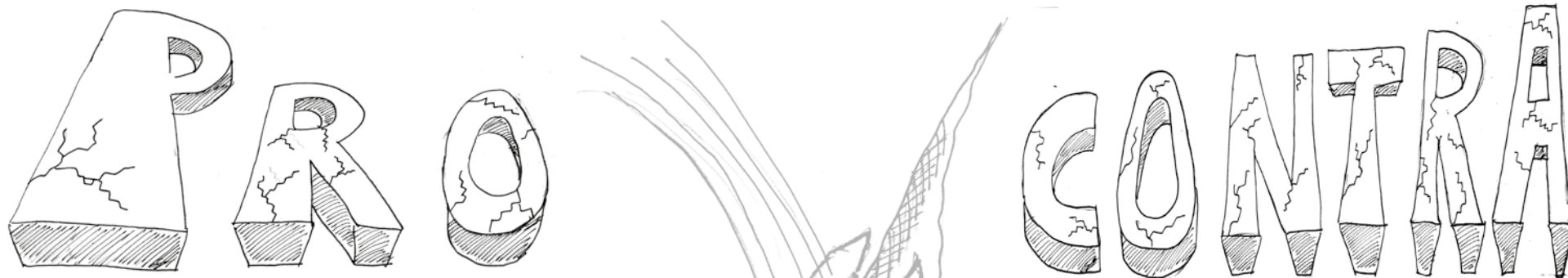
WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert

5 DVD's van

The Box

www.facebook.com/vetoleuven

Proefexamens voor alle vakken?

Elke week poneert Veto een stelling, die licht controversieel is en verschillende experts toelaat verbaal met elkaar in de clinch te gaan. Deze week gaan we verder in op het debat omtrent de proefexamens - ook wel tussentijdse toetsen genoemd.

De decaan Economie Luc Sels staat tegenover vicedecaan Letteren Johan Verberckmoes. Zij lijken het eens over het aanbieden van een proefexamen, maar niet of dit voor alle vakken nodig is.

GAELLE OUVREIN

Luc Sels

De faculteit Economie is één van de faculteiten die tussentijdse toetsen heeft voorzien van een beloningssysteem – een aspect uit de doeken gedaan in de vorige *Veto*. Dat beloningssysteem is dus een duidelijke keuze ten voordele van de proefexamens. Bijgevolg zijn wij even ons licht gaan opsteken bij Luc Sels, decaan van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen.

Sels stelt dat deze toetsen worden georganiseerd vanuit de doelstelling de jongeren te begeleiden van het middelbaar naar het hoger onderwijs. Zo vormt het dus een belangrijk onderdeel van het begeleidingsmodel. De student kan, aldus Sels, na deze tussentijdse toetsen zijn studiemethode evalueren en eventueel bijsturen waar nodig.

Bovendien kan de leerling volgens Sels via deze weg reeds kennis maken met universitaire examens, die uiteraard sterk verschillen van deze in het middelbaar onderwijs. Na verbetering krijgt de student naast zijn resultaat ook zijn individuele examen terug, aangevuld met de nodige positieve of negatieve feedback, wat op zijn beurt motivatie sterk in de hand kan werken.

Uiteraard zijn proefexamens niet iets wat alleen profen aanbelangt, daarom vindt Sels het belangrijk in dit debat ook even een verwijzing te maken naar de mening van de student zelf. “De participatiegraad van de proefexamens schommelde vorig jaar tussen de 80 en 91 procent, de jongeren vinden de toetsen dus wel nuttig,” concludeert hij. Diezelfde vaststelling konden we maken uit de poll op Facebook waarin maar liefst 97 procent van de jongeren zich profileerde als voorstander van de proefexamens.

RUIM AANBOD

Tot daar elementen die de contrastem (*zie hiernaast, red.*) niet zal weerleggen. Het tegenargument dat de tussentijdse toetsen de *flow* waarin de student zich bevindt, zou verstoren, weerlegt Sels door te verwijzen naar het zeer ruime aanbod van proefexamens. Een keuze die duidelijk afwijkt van de contrastem, de Faculteit Letteren.

“In het eerste semester worden voor bijna alle vakken aan de faculteit Economie proefexamens georganiseerd, waardoor het een goede opvolging van ‘alle’ vakken onmogelijk in de weg kan staan,” besloot Sels. Volgens hem vormen de tussentijdse toetsen dus een ideale voorbereiding op de echte examens in januari.

Johan Verberckmoes

De Faculteit Letteren, zo wordt gezegd, durft wel al eens negatief te staan tegenover tussentijdse toetsen. Niet waar, aldus decaan Luk Draye en vicedecaan Johan Verberckmoes. Hun faculteit is helemaal niet tegen de organisatie van tussentijdse toetsen. “Jaar na jaar worden ook aan de faculteit Letteren tussentijdse toetsen gegeven en zowel monitoren als docenten zetten zich daarvoor sterk in, vanuit de overtuiging dat deze zeer nuttig zijn voor de eerstejaarsstudenten,” zo klinkt het.

STUDIEMETHODE

Het is wel zo dat niet voor alle vakken een proefexamen wordt opgesteld. “Dit hoeft ook niet,” verdedigt vicedecaan Verberckmoes, “want de onderliggende bedoeling van de proefexamens is het testen van de studiemethode, maar ook niet meer dan dat.” Vanuit deze visie beklemtoont vicedecaan Verberckmoes

Kortom, proefexamens worden over het algemeen als positief ervaren, maar de vraag of ze voor alle vakken georganiseerd moeten worden blijft een twistpunt. Tot op heden zijn er slechts enkele faculteiten die een vol-

“Voor alle vakken
is overbodig”

dat een tussentijdse toets afnemen voor alle vakken dus overbodig is. Een positie die duidelijk lijnrecht tegenover de visie van decaan Sels staat. De faculteit Letteren staat dus eigenlijk niet negatief tegenover het initiatief, maar bekijkt het wel vanuit een ander perspectief.

ledig ‘gamma’ proefexamens aanbieden, maar op de vraag of alle faculteiten in de toekomst dit principe zullen hanteren, bestaat momenteel nog geen zekerheid. De onenigheid hierover tussen de faculteiten onderling blijft groot.

Hebt u een mening over proefexamens?

www.facebook.com/vetoleuven

Splinter | Reactie op Jan Hautekied/t/dt

“Het is een collectieve verantwoordelijkheid om elkaar te wijzen op fouten.” (*Jan Hautekied in Veto*)

Sommige mensen vinden het nodig elkaar voortdurend te wijzen op fouten tegen de Nederlandse spelling. Op die manier stigmatiseren ze hun medemensen. Een hele persoonlijkheid wordt herleid tot één schrijffout. Men kijkt neer op de ander.

Spelling is echter geen bindende wet. Spelling is een richtlijn die je kan volgen. Spelling biedt houvast bij het schrijven van een tekst. Het mag geen vergoddelijkt ideaal worden, geen afgod die aanbeden wordt. Spelling is wat het is, het kan handig zijn, maar het is belachelijk je er blind op te sta-

ren. Het belangrijkste is dat we elkaar verstaan. We zullen elkaar altijd verstaan.

Spelling is een dynamische weergave van een veranderende spreektaal. Spelling is geen heilige wet maar een communicatiemiddel. Een dt-fout staat die communicatie niet in de weg. Wij moeten ons niet richten naar de spellingsnorm, de spelling moet zich richten naar het gangbare taalgebruik.

TAALVERANDERING

Bijna even erg als spellingfanaten, zijn taalfanaten in het algemeen. Mensen die weten hoe taal gesproken dient te worden. Mensen die weten wat juist en fout is. Taal houdt zichzelf in stand. Taal past zich aan. In een mondialiserende wereld ontstaat er

een wereldtaal, in een versplinterde wereld spreekt ieder zijn eigen taal.

Taalverandering is een boeiend fenomeen. Vroeger sprak men anders dan nu. Past taal zich aan aan een veranderende samenleving of is elke verandering arbitrair? Geen idee, maar de verandering is er. Door vast te houden aan de verroeste norm en elke vernieuwende taaluiting als een fout te bestempelen, maak je jezelf enkel belachelijk, verder bereik je er niets mee.

De taal zal haar eigen weg gaan. Juist of fout is een menselijke constructie die absoluut overbodig is om goed te kunnen communiceren. Communicatie zoekt zijn eigen weg, ook als iedereen praat zoals hij wil, met ‘fouten’ en accenten, zullen we elkaar

nog verstaan. De diversiteit van onze taal is een boeiend fenomeen, wie zich blindstaart op eender welke norm gaat daaraan voorbij.

Hoe vaak staan ‘taalfouten’ werkelijk de communicatie in de weg? Waarom elkaar dan voortdurend wijzen op fouten. Is het om jezelf beter te voelen? Geeft het een ego boost? Zit er een beetje leedvermaak in verwerkt? De ander belachelijk maken. De ander vernederen. Doet dat deugd, zo’n neerbuigende houding?

JELLE MAMPAEY

De auteur van deze Splinter geeft niet om spellingsregels. Gelukkig heeft Veto eindredacteuren.

NABESCHOUWINGEN VAN EEN DOLDRONKEN AVOND

LOKO bereikte onlangs de gezegende leeftijd van 25 jaar en vierde dat op gepaste wijze. Minister van Buitenlandse Zaken Steven Vanackere kwam vertellen over the days waarin hij LOKO mee boven de doopvont hield. Voormalig rector Roger Dillemans en voormalig minister van onderwijs Willy Claes schoven samen met voormalig studentenvertegenwoordiger Bart Somers (open VLD) aan voor een debat over studentenvertegenwoordiging. Een debat dat duidelijk nog voortleeft op de receptie achteraf.

PIETER HAECK

Het belang?

KRISTOF MUylaERT,
SPORTCOÖRDINATOR LOKO
2007-2008, STAFMEDEWERKER
LOKO 2008-2010

«LOKO heeft mij heel veel kansen gegeven. Ik vond het altijd heel leuk om die zaken te mogen doen voor al die studenten, ook al beseften die niet altijd even goed dat wij dat voor hen deden. Dat is ongetwijfeld het belangrijkste voor mij, dat wij kansen kregen competenties te verwerven, met mensen in

contact te komen, en studentenzaken te verdedigen. Ik heb heel veel geleerd van LOKO.»

THOMAS WITDOUCK,
SPORTCOÖRDINATOR LOKO
2010-2011

«Ik heb in LOKO mijn vriendin gevonden (lacht). Verder is LOKO belangrijk voor je algemene ontwikkeling en kennis. Het organiseren van evenementen, zoals de 24 urenloop, heeft ervoor gezorgd dat mijn managementskills toch wel verbeterd zijn. Tevoren had ik nog nooit een begroting opgesteld.»

Een woordje van de rector?

MARK WAER, RECTOR
K.U.LEUVEN

«Ik vond het een fantastische avond. In het debat zijn er interessante ideeën naar boven gekomen. Zo was er een interessante analogie. Langs de ene kant heb je de jaren '68, toen men net de golden sixties had meegemaakt, maar er toch een algemeen ongenoegen was, dat je niet goed kon duiden. Nu zeggen wij over het algemeen dat het zeer goed gaat, maar is er toch een ongenoegen dat je niet goed kan duiden.»

Veto: Wat zou u van een bezetting van het rectoraat vinden zoals in de jaren '60 gebeurde?

Waer: «Ik zou dat fantastisch vinden. Ik droom daarvan. Als je weet dat het rectoraat ooit drie weken lang bezet is geweest, dat moet een heerlijke tijd zijn geweest. Nu hebben we bovendien een tweede uitgang, ik zal kunnen ontsnappen.»

Veto: Dus wij mogen in Veto oproepen tot een bezetting van het rectoraat?

Waer: «Absoluut, absoluut.» (lacht)

Politieke neutraliteit?

Het debat tijdens de academische zitting focuste onder meer op de vraag of LOKO haar politiek neutrale imago moet afgooien en zich meer maatschappelijk moet engageren. Een pertinente vraag voor de huidige LOKO-voorzitter, Bram Smits, en de LOKO-stichter van 25 jaar geleden, Steven Vanackere.

BRAM SMITS,
LOKO-VOORZITTER

«Ik ben het eens dat wij maatschappelijk relevante standpunten moeten innemen, maar dat is nog iets anders dan politieke standpunten. LOKO moet zich richten op dossiers die te maken hebben met onderwijs en diversiteit. Voor de echte politieke

standpunten zijn er andere instanties, zoals jongerenpartijen.»

«In dat opzicht was ik het niet helemaal eens met wat Bart Somers en voormalig rector Dillemans zeiden. Het doet een mens wel nadenken tot waar een maatschappelijk standpunt gaat en waar een politiek standpunt begint. En wat is de rol van een studentenraad daar in?»

STEVEN VANACKERE,
VICEPREMIER, MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN EN
LOKO-STICHTER

«Ik heb zin om aan de studenten te zeggen: nuance, daar is later nog genoeg tijd voor. Het is niet slecht dat studenten hun mening ongezoeten en onverkort laten horen.»

Uitdagingen voor LOKO?

STEVEN VANACKERE,
VICEPREMIER, MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN EN
LOKO-STICHTER

«Iedereen die gevraagd wordt om een groep te vertegenwoordigen moet de balans maken tussen aandachtig zijn voor signalen, maar uiteindelijk ook op straat te komen met iets wat men te vertellen heeft. Dat is de opdracht van iedere studentenleider, beseffen dat men niet mag zwijgen. Zwijgen is geen optie.»

PATRICK VAN DEN BOSSCHE,
VOORZITTER LOKO ALUMNI

«Voor LOKO zijn er enkele evidente uitdagingen, zoals omgaan met de integratie (*de inkanteling van de hogeschoolopleidingen in de universiteit, red.*) maar tevens is het voor hen ook belangrijk om de studentenvertegenwoordiger te blijven motiveren.»

«Er wordt geklaagd dat studentenvertegenwoordigers moeilijk te vinden zijn, iets wat volgens mij te maken heeft met de houding die wordt aangenomen. Zo wordt er veel druk gelegd op studentenvertegenwoordigers. Mensen die nu aankloppen bij LOKO moeten naast een eventuele interesse in onderwijs of sociale materies, nog heel wat activiteiten meedoen. Dat was voor de centralisatie van LOKO in 2005 niet het geval. Het gaf meer vrijheid aan de individuele student om zich te focussen op zijn specifieke gebied waar hij in geïnteresseerd is.»

MANUSHAN NESARI,
STAFMEDEWERKER ONDERWIJS &
VORMING 2010-2011

«Ik ken LOKO al zo'n 5 à 6 jaar en elk jaar zie ik dezelfde uitdagingen en problemen te-

rugkeren. Misschien is het eens niet slecht voor LOKO om alle dingen te overdenken. Nu met de integratie van de academische opleidingen is het een mooi moment. LOKO wordt veel groter, dus is het mogelijk om hier een vernieuwingsoperatie in te zien, niet alleen op het gebied van de activiteiten, maar ook qua vertegenwoordiging.»

ARNE SMEETS, LOKO-
VOORZITTER 2008-2009

«LOKO staat door haar logge structuren en moeilijke dossiers, relatief ver van de student. Bovendien vrees ik dat dit met de integratie alleen maar erger zal worden. Ik denk dat LOKO zal moeten nadenken hoe er actief contact kan worden gezocht met de student. Dat is een heel grote en moeilijke uitdaging.»

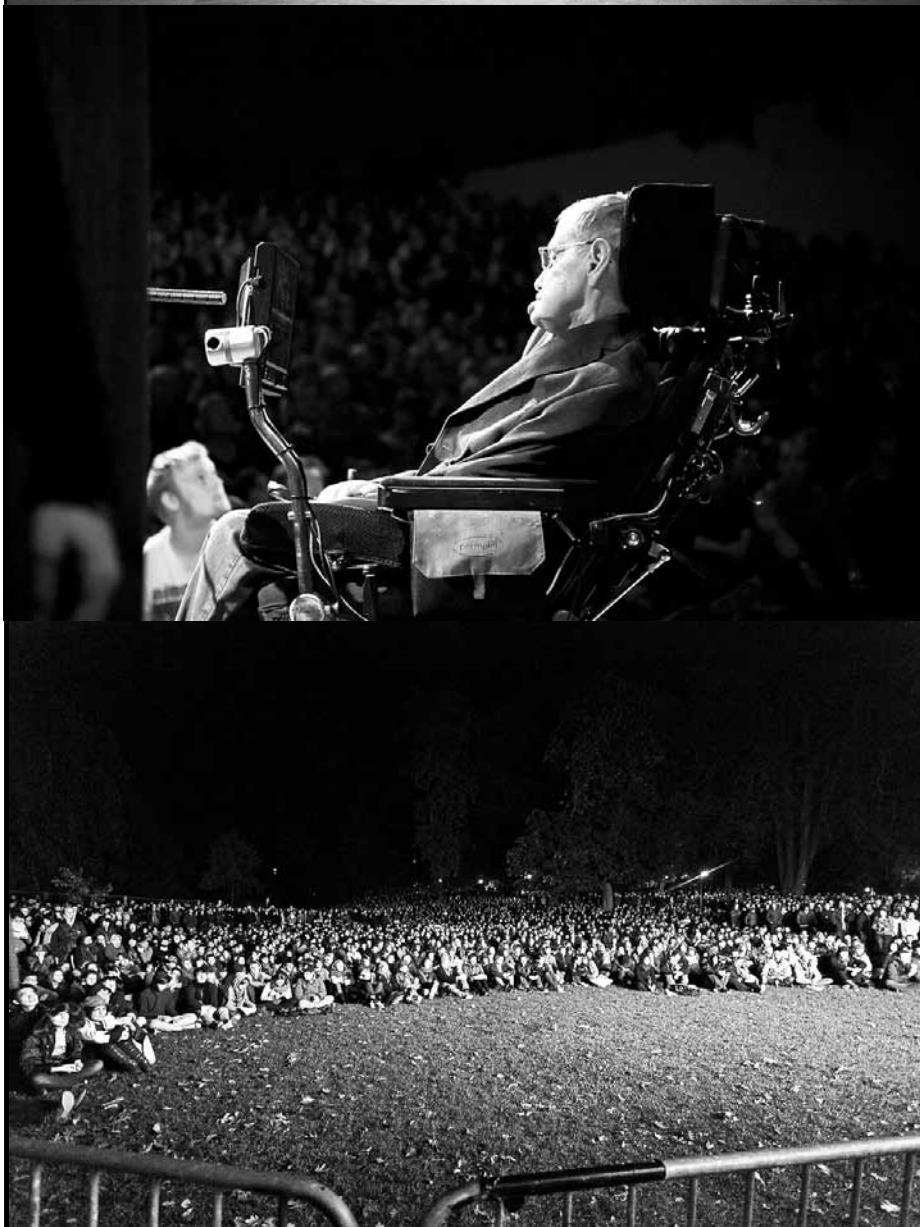
SAÏD EL KHADRAOUI,
EUROPARLEMENTSLID VOOR SP.A

«Roger Dillemans was ontzettend grappig en scherp. Zijn boodschap, net als de meeste die spraken, was: jonge gasten en jonge meisjes, engageer u. Binnen of buiten LOKO, engageer u. Kijk naar de wereld, kijk naar wat er aan het gebeuren is, heb daar een mening over. Ik vond dat wel een gepaste boodschap voor een organisatie als LOKO, die alle studenten vertegenwoordigt en haar 25e verjaardag viert.»

GRIET DEPOTTER, BCAVL-
MANDATARIS LOKO 2010-2011

«Volgens mij is de grootste uitdaging voor iedere LOKO-mandataris om nuchter te blijven op de vele recepties.»

EVERYBODY IS INTERESTED IN
THE UNIVERSE
-STEPHEN HAWKING
(FOTO'S: NICK DE GREGORIO & JOHAN BECKERS)

HOGERE INSCHRIJVINGSGELDEN?

Vele landen gingen ons al voor en brachten de inschrijvingsgelden voor het hoger onderwijs fors naar omhoog. In ons land lijkt door de penibele budgettaire situatie en het tekort aan professoren een debat over de verhoging van de inschrijvingsgelden ook onvermijdelijk. Juridisch is de zaak echter niet zo evident als ze lijkt en ook onder de betrokkenen is er nog een grote onenigheid.

PIETER HAECK

Achtergrond

Het debat over een eventuele verhoging van de inschrijvingsgelden moet gevoerd worden met bepaalde juridische voorwaarden in het achterhoofd. In 1983 ratificeerde België immers het Pact van New York, een VN-verdrag dat handelde over de Economische, Sociale en Culturele Rechten van de mens.

Artikel 13 van dat Verdrag stelt het volgende: "... dat hoger onderwijs door de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs voor één ieder op basis van bekwaamheid geleidelijk toegankelijk moet worden gemaakt." In mensentaal? Ieder die bekwaam geacht wordt om hoger onderwijs te volgen, afgetoetst aan bepaalde onderwijsstandaarden, zou gelijkwaardige toegang moeten hebben tot hoger onderwijs.

Om mensen gelijke toegang tot hoger onderwijs te bieden moeten de partijen van het verdrag zich engageren om de studiekosten, en dus ook de inschrijvingsgelden, langzamerhand af te bouwen. Deze passage is dan ook voor studentenbewegingen in het verleden, zoals bij de ResPACT-campagne in 2008, vaak een springplank geweest om te betogen tegen een verhoging van de studiekosten.

ten. Of zelfs te pleiten voor een verlaging van de studiekosten.

Toch worden deelnemende partijen aan het verdrag niet geacht meteen hun studiekosten af te bouwen. Wel is er een *standstillbepaling* die stelt dat studiekosten in het algemeen niet mogen stijgen en, bij een eventuele verlaging, ook niet opnieuw naar hun vorige niveau mogen terugkeren.

Het meest opvallende is echter de uitzondering die stelt dat in uitzonderlijke economische omstandigheden de bepalingen van artikel 13 verlaten mogen worden. Als er wordt geoordeeld dat de huidige economische crisis "uitzonderlijk" is, staat de deur naar een verhoging van de studiekosten in principe op een kier.

Wanneer we echter polsen bij de verschillende politieke partijen, is het duidelijk dat er geen juridische consensus over deze materie bestaat. De politieke partijen raken het er niet over eens en het is twijfelachtig dat, als er een verhoging van de inschrijvingsgelden komt, het Grondwettelijk Hof dit niet terugfluit. Juridisch gezien is een verhoging van de inschrijvingsgelden erg onzeker.

Het huidige debat

Los van de juridische discussie (zie "Achtergrond") is het uiteraard cruciaal om te analyseren of er in de huidige economische context nood is aan een verhoging van de inschrijvingsgelden. Ten tweede zullen we hier polsen naar de reacties van de verschillende betrokkenen: academisch personeel, politieke spelers en de studenten.

ONVOLDOENDE OVERHEIDSFINANCIERING

Dat de financiering van de overheid vandaag de dag soms te kort schiet, getuigt Erik Halsberghe, ondervoorzitter van de Vlhora, de Vlaamse Hogescholenraad. Andere pistes mogen dan geen taboe zijn, volgens hem. "Vandaag de dag volgt de financiering van de overheid niet meer de evolutie van het aantal studenten aan de hogescholen, of de indexstijging van de lonen van het personeel. Die vaststelling, dat de overheid onvoldoende investeert en dat dat nijpend begint te worden, leidt ons tot de volgende vraag: wie zal dat betalen? Een kleine extra bijdrage van ouders en studenten moet bespreekbaar zijn."

«Wanneer we zouden gaan in de richting van de inschrijvingsgelden van Wallonië (800 euro, red.), hoeft dat het democratische karakter van het hoger onderwijs niet noodzakelijk te schaden. Voor ons zou het echter wel een extra inkomst van anderhalf miljoen euro betekenen.»

VERHOOGING BESPREEKBAAR?

Bij de hogescholen is er dus zeker al de vraag om het aanboren van nieuwe financieringsbronnen, met een eventuele verhoging van de inschrijvingsgelden, bespreekbaar te maken. Aan de K.U.Leuven, en ook bij andere universiteiten, ligt zo'n verhoging veel minder evident. Rector Waer staat bekend om zijn resolute pleidooien tegen een verhoging van de inschrijvingsgelden.

Toch geeft onder meer Antoon Vandevelde, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, aan dat een verhoging van de inschrijvingsgelden in de toekomst onvermijdelijk lijkt. "De zaken gaan op het gebied van de overheidsfinanciën steeds slechter. Het is een illusie dat onderwijs in de besparingsoperatie gespaard zal blijven. Het is onvermijdelijk."

POLITIEKE KEUZE

Een eventuele verhoging van de inschrijvingsgelden wordt dus vanuit verschillende hoeken als onvermijdelijk aanzien, maar of deze er ook werkelijk komt, zal een politieke keuze zijn in het kader van de nakende budgettaire sanering. Pascal Smet, minister van onderwijs (sp.a), is echter duidelijk over wat de uitkomst van dat debat zal zijn.

"Toen dat debat de laatste keer werd gevoerd, was er een Kamerbrede consensus om de inschrijvingsgelden niet te ver-

hogen. Voor een kennismaatschappij is het belangrijk om de drempels van je hoger onderwijs zo laag mogelijk te houden."

Smet geeft ook aan dat de laatste jaren de middelen voor hoger onderwijs niet afgeremd zijn, maar integendeel aangegroeid zijn met ongeveer zo'n 46 procent. In de toekomst zal dat minder evident zijn, maar Smet stelt dat "tijdens budgettaire schaarste iedereen creatief moet omspringen met de middelen." Zo roept hij de universiteiten op om aan planlastvermindering te doen. Ook wat betreft het aanbod van opleidingen is er volgens Smet nog veel rationalisatie nodig. "Universiteiten en hogescholen moeten betere afspraken met elkaar maken, om zo overtollig geld te kunnen wegsnijden."

Ook andere partijen ondersteunen in hun reactie de kamerbrede consensus en geven aan dat een verhoging van de inschrijvingsgelden voorlopig geen politieke optie is. Bart D'Hondt, voorzitter van Jong Groen!, geeft aan dat de penibele budgettaire situatie van vandaag niet mag rechtgetrokken worden op de kap van de toekomstige generaties. "Dan schieten we in onze eigen voet. We moeten primair besparen op posten zoals de notionele interestaftrek. Ook binnen de gezondheidszorg kunnen we nog een aantal aberraties wegsnijden."

CD&V geeft ook aan dat, mocht er een verhoging van de inschrijvingsgelden

komen, dit niet losgekoppeld kan worden van het herbekijken van de studiefinanciering.

EN DE STUDENTEN?

De studentenverenigingen pleiten unisono tegen een verhoging van de inschrijvingsgelden. Tegelijk weigeren zij toe te geven dat ze nadenken over hoe de verhoging te beperken in het geval er zich een verhoging zou aandienen, zoals links en rechts wordt beweerd. Die denkpiste, hoe ze de verhoging zo efficiënt mogelijk kunnen beperken, zou immers betekenen dat zij hun originele weigering langzamerhand zouden verlaten.

Die weigerachtige houding van de studenten wordt soms wel gelaakt door andere instanties. Halsberghe: "Studenten zouden moeten stoppen per definitie tegen een verhoging te pleiten." Inge Geerardyn, ondervoorzitter van LOKO, reageert: "In principe is het wel zo dat we het er niet over willen hebben omdat we vrezen dat mensen dan denken dat we erover aanspreekbaar zijn, terwijl ons standpunt tegen een verhoging is."

"Ergens leggen we op die manier het debat wel lam, maar daar is een reden voor. Van zodra we meestappen in het debat, zullen ze aanvoeren dat we er voor open staan en over willen meedenken. Dan komt het er gewoon van en hebben we niet echt meer een poot om op te staan."

STUDIESCHULDEN IN HET BUITENLAND

Als het goed is, kunnen wij met een schone lei aan ons werkleven beginnen. Dat is niet vanzelfsprekend. In sommige landen zijn de inschrijvingsgelden in het hoger onderwijs dusdanig hoog dat lenen de enige optie is. Of wat dacht u anders van een job naast de lessen? U kunt elke duit gebruiken om uw toekomst af te betalen. Een blik op de student, zijn schuld en de bredere statistieken in Engeland, Nederland en de Verenigde Staten.

LUCAS DE JONG, WOUTER GOUDESEUNE & PIETER HIELE

Nederland

De Nederlandse overheidsinstelling DUO (Dienst Uitvoering Onderwijs) staat onder andere in voor het verstrekken van studiefinanciering. De studiefinanciering voor hbo (hoger beroeps-onderwijs, de Nederlandse hogescholen, red.) of universiteit wordt een prestatiebeurs genoemd en wordt gebruikt om inschrijvingsgeld, boeken, en dergelijke te betalen. Er kan maximaal 7 jaar geleend worden. Als de student binnen de diplomatermijn (10 jaar) een diploma haalt, hoeft de prestatiebeurs niet terugbetaald te worden. In het andere geval moet de beurs met rente terugbetaald worden.

Naast deze beurs kan ook echt geleend worden om bijvoorbeeld in basisbehoeften zoals voedsel te voorzien. Op deze lening moet wel altijd rente betaald worden, maar deze rente is lager dan de marktrente. De lening moet binnen de eerste vijftien jaar na de studie terugbetaald worden.

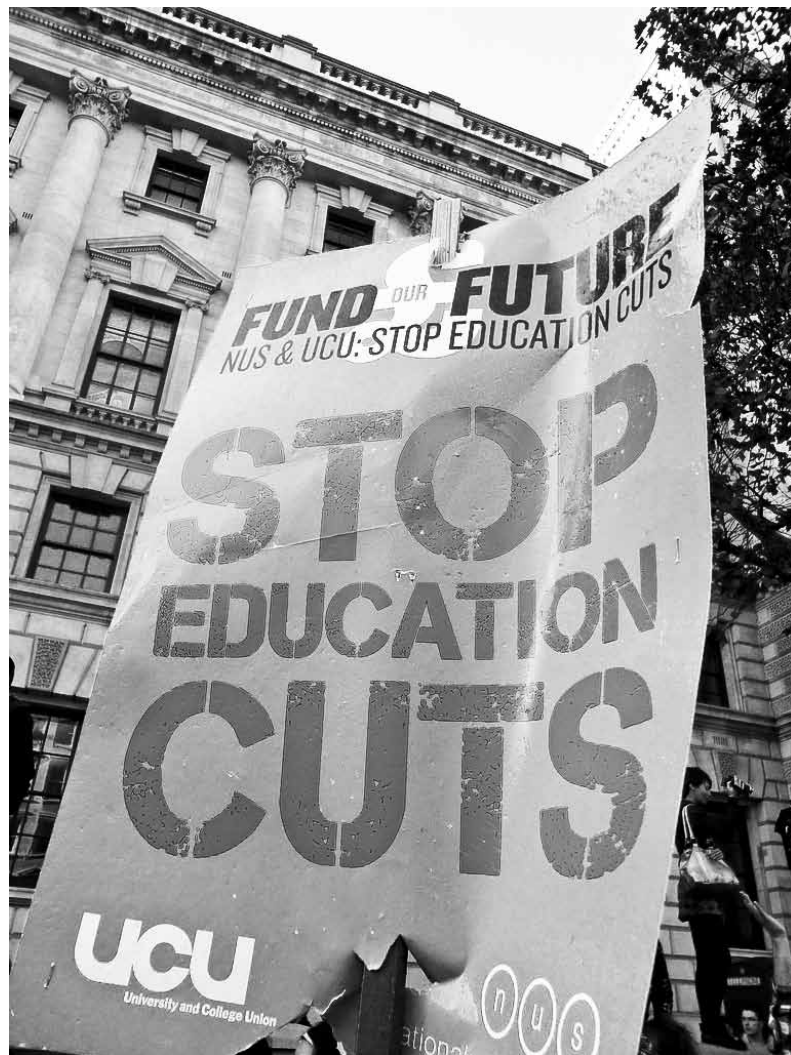
€ 70.000

Volgens een studie van het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting (Nibud), een onafhankelijke stichting die informeert en adviseert over financiën van huishoudens, leent bijna de helft van de studenten en dat voor gemiddeld bijna 400 euro per maand. Gemiddeld bedroeg een studieschuld in 2008 ruim 12.500 euro, wat betekent dat een afgestudeerde gedurende vijftien jaar maandelijks 100 euro moet aflossen.

De belangrijkste reden om te lenen is dat de ouders niet voldoende financiële ondersteuning kunnen geven. Volgens het Nibud leent echter ruim een kwart van de ondervraagde studenten om 'relaxed' de studietijd door te komen. De Telegraaf (Nederlandse krant, red.) verwoordt het als volgt: "Studeren betekende vroeger nog financieel afzien. De huidige student wil toch minstens een iPhone en lekker kunnen eten en drinken."

De Nederlandse student Johan leende evenwel voor geheel andere redenen: "Ik had helemaal niets toen ik begon te studeren en moest zelf in mijn levensonderhoud voorzien. Ik heb dus maximaal geleend, 7 jaar lang. Daarna heb ik een jaar lang naast de lessen gewerkt omdat ik geld nodig had om mijn studie af te ronden. Op het einde van mijn studies zal ik waarschijnlijk een schuld overhouden van 70.000 euro. Ik heb er wel alle vertrouwen in dat ik dat zal kunnen terugbetalen".

Het inschrijvingsgeld is een belangrijke kost. Toch zijn de inschrijvingsgelden niet zoveel hoger dan in België. Aan de Universiteit van Leiden betaalt Johan bijvoorbeeld 1700 euro per jaar, drie keer zoveel als in Leuven, maar een peulenschil in vergelijking met de VS of Engeland. (WG)

Verenigde Staten

In de Verenigde Staten heeft dit academiejaar het totale bedrag aan studentenleningen de kaap van 1 biljoen dollar (1 dollar is zo'n slordige 72 eurocent, red.) overstegen. De schulden hebben daarmee een stijging ondergaan van 511% sinds 1999. Dat is een groei die in de loop van het laatste decennium sneller is gestegen dan de schulden die alle Amerikaanse gezinnen samen verschuldigd zijn op hun kredietkaarten.

Het gevolg van de enorme leningen is dat veel studenten met torenhoge schulden worden opgezadeld. Amerikaanse jongelingen studeren af met een gemiddelde schuld van 27.000 dollar, wat 50% meer is dan tien jaar geleden. Dat zijn cijfers van de College Board, een associatie die 5900 scholen en universiteiten overkoepelt. Ze geven echter geen representatief beeld van de werkelijkheid.

Veel studenten krijgen door onvoorziene omstandigheden -die in een recessie wel eens voorvallen- te maken met verhoogde interesten, boetes omwille van te laat betalen en dergelijke die het kostenplaatje kunnen opblazen tot een veelvoud van die gemiddelde 27.000 dollar. Het resultaat is een generatie van jongvolwassenen die het begin van hun leven als werkende mensen inzetten met schulden waar ze de eerstkomende jaren niet van af raken.

De oorzaken van deze hoge schuldbedragen zijn divers. Het moet opgemerkt worden dat de Amerikaanse overheid geen rechtstreekse financiële steun biedt aan

hoger onderwijs, met de enkele uitzondering van haar militaire scholen. Steun vind je er alleen in de vorm van leningen en zogenaamde *grants*: schenkingen aan -vooral veelbelovende- studenten die financiële steun nodig hebben. Er wordt dus op individueel vlak gespeeld, in plaats van structureel de verschillende onderwijsinstellingen te steunen. Dat heeft als gevolg dat de onderwijsinstellingen hun inschrijvingsgelden en *tuition fees* (een term die slaat op de eigenlijke kost van het onderwijs inclusief personeel of uitrusting, red.) hoog genoeg moeten houden. In ieder geval lijkt het erop dat de bedragen blijven stijgen en dat het systeem op springen staat.

\$ 60.000

"Mijn opleiding kost ongeveer 52.000 dollar," vertelt New York University-student Brian. "Ik heb een beurs van 32.000 dollar en de rest komt van leningen die ik samen met mijn ouders ben aangegaan. Momenteel bedragen mijn schulden zo'n 60.000 dollar, maar ik schat dat ik die wel kan afbetalen binnen drie jaar nadat ik afstudeer." Dat is echter niet vanzelfsprekend, beweert hij. "Veel van mijn vrienden zitten voor meer dan 200.000 dollar in de schulden en zullen niet eens meteen een job vastkrijgen na hun studies. Dat is heel verontrustend als je weet dat veel studentenleningen vanaf zes maanden na het afstuderen een hogere interest beginnen te innen." (PH)

Groot-Brittannië

De inschrijvingsgelden voor het hoger onderwijs liggen in Groot-Brittannië een stuk hoger dan in België. Dat geldt ongeacht welke *country* (Noord-Ierland, Schotland, Wales of Engeland, red.) de universiteit of hogeschool herbergt.

De instelling bepaalt zelf de prijs, maar er is een plafond. In Engeland steeg dat toegelaten bedrag de afgelopen jaren. Terwijl in 2004 de grens op 3000 pond (1 pond is 1,16 euro, red.) per jaar lag, mocht er vorig schooljaar 3290 pond van de student worden gevraagd. En daar stopt het niet. Een nieuwe wet brengt de maximumsom voor het volgend academiejaar op maar liefst 9000 pond. 64 universiteiten kondigden intussen aan hun inschrijvingsgelden tot die prijs te verhogen.

Niet iedereen hoest die megalomane bedragen even gemakkelijk op. Daarom bestaat er de mogelijkheid tot lenen. De overgrote meerderheid van de studenten doet dat via de Student Loans Company (SLC), een organisatie opgericht in de schoot van de overheid. Die keert bedragen uit die tegen een minieme rentevoet terugbetaald moeten worden. De terugbetaling gebeurt automatisch aan 9% van het inkomen boven de 15.000 pond per jaar. Bij pensionering of wanneer de afbetalingen 25 jaar duren, stopt die verplichting.

£ 20.000

Sommige studenten gebruiken een lening enkel voor de financiering van inschrijvingsgeld, maar het is ook mogelijk er eentje af te sluiten om in het levensonderhoud te voorzien. We spreken respectievelijk van *tuition fee loans* en *maintainance loans*. Hoe moeilijk Engelse studenten het precies hebben, wordt duidelijker wanneer we een blik op de statistieken van het SLC werpen.

In het schooljaar 2009-2010 werd aan 923.100 studenten een totaalbedrag van 6.636.800 pond uitgekeerd. Ten opzichte van het jaar daarvoor is dat een toename van 6% in het aantal studenten, en 12% in het uitgekeerd bedrag. 2.946.000 pond daarvan kreeg het label *maintainance loan*. Dat bedrag was bestemd voor 819.500 schoolgaanden, 8% meer dan het jaar daarvoor. Terwijl het inschrijvingsgeld nog moet verhogen, doen steeds meer studenten dus een beroep op grotere geldsommen om het hoofd boven water te houden.

Ook Luke, die les volgt aan een hogeschool in Birmingham, leent. "Om me te kunnen inschrijven, moet ik elk jaar 3200 pond op tafel leggen. Ik leen dat hele bedrag bij de SLC. Dan nog kan ik niet comfortabel leven, dus gebruik ik het geld eveneens om mijn bestaan te financieren. Daarnaast heb ik een job."

Toch maakt Luke zich geen zorgen om zijn schulden. "Aan het eind van mijn opleiding zal ik naar schatting zo'n 20.000 pond moeten terugbetalen. Het zal 20 tot 25 jaar duren voor ik daarin slaag, maar na die 25 jaar worden ze sowieso afgeschreven." (LDJ)

Cassé (3) | Chapeau

Veto wordt vaak aanzien als een ivoren toren vol intellectuelen. De realiteit is anders. Wij zijn een bende dronkaards die de hele dag naar de feestschijven van RGR FM luisteren. Tweewekelijks testen wij een drankspel uit. Dat is immers moderne onderzoeksjournalistiek. Deze week: "Chapeau", samen met een activiteit die verwijst naar de aloude turnlesoefening.

KENJI VERSTAPPEN

Het is elke week een opgave. Nadenken over welke niet te zware, edoch tegelijk niet al te moeilijke proef succesvol kan worden afgelegd. Eénmaal zonder enige vorm van alcohol in het bloed, en een keer met een voldoende promillage in ons bloed dat de bekende Peter D'Hondt doet schuimbekken van plezier.

STRUCTUUR

Wij zijn normaliter niet meteen nostalgisch ingesteld, maar de afwezigheid van structuur in het studentenleven zorgt voor een

"Zullen de armen nog hetzelfde torsend vermogen hebben?"

mijmerende drang naar weleer. Waar is de tijd dat de turnleerkracht ons op de 'ontplooidde plaatsen' riep, en dat wij achteraf rondes lang de turnzaal door moesten marcheren - zoals de mannen in het uniform.

Kenji Verstappen

CAPRIOLEN

Zo ook met die andere oefeningen. De kaarshouding, de schaarsprong of de tuimelsprong over de bok. Zij verdwijnen echter in het niets tegen de pracht van de handstand. Algemene fitheid, een portie durf, souplesse en een zekere zin voor esthetiek waren primordiaal voor het goed ten einde brengen van dit capriool. Het resultaat? Een unieke visie op de wereld en een hoofd zo rood als een tomaat.

SCHAAMTE

We beginnen er aan. Mijn collega is wat onzeker over het bureau dat mogelijk in de weg zal staan bij een fout uitgevoerde eerste poging. Dat blijkt echter vlot te lukken. Eerste opgave gelukt: nuchter kunnen wij nog wat ons eerder is aangeleerd.

Dan etappe 2: het edele Chapeauspel wordt aangevoerd. Een aantal neutjes worden ingeschonken. De bedoeling ervan is niet zozeer om te winnen, maar vooral om niet te verliezen. Een portie naïviteit, een pokerface en een teveel aan bluff zijn onontbeerlijk om niet ten onder te gaan, en de beker der schaamte uit te drinken.

We beginnen langzaam. Niet iedere deelnemer is vertrouwd met de regels over de carré, een tris van de azen en twee boeren. De jenever begint er stilaan in te lopen.

Na een tijdje kunnen de meesten mee. Vervolgens komt het erop aan de lichaamstaal en tactieken van de ander in de gaten te houden. Iemand kijkt ostentatief weg bij het doorgeven van de

chapeauhoed en doet er te lang over om zich te herinneren wat er juist lag. Zijn rechterbuur vertrouwt het zaakje niet en een blik onder de hoed geeft hem gelijk. Een andere kerel pocht door drie keer met een tris van tieners uit te komen. Ook dat wordt verdacht bevonden. Eén keer terecht, een volgende keer kletst de opgeheven hoed - pats - in het gezicht van de verliezer.

Langzaam is de drank in de man en vrouw. Sommigen acteren een pak beter indien dronken, anderen verraden zich te pletter door bij de minste verdachtmaking te beginnen lachen. We besluiten dat het tijd is om de finale van onze beproeving in te zetten.

ZWALPEN

Al snel volgt de conclusie: de stuurkunsten van ons lichaam zijn eraan. Het schip der ledematen zwalpt in de nacht. Twijfel, want: zullen de muren en de vloer ons gunstig gezind zijn, wanneer wij ons omgekeerd oprichten? Zullen de armen nog hetzelfde torsend vermogen hebben, om ook vele slokken drank te dragen, die bovendien zwaarder doorwegen dan hun gezamenlijk gewicht doet vermoeden.

Onze vrijwilligster bijt weer de spits af. In ware film-slow-motionstijl neemt zij een aanloopje en lijken alle wetten van de fysica wederom getart. Maar niet veel later staat zij recht als een kaars. De benen niet veel harder zwalpend als te voren. Wel kost het meer moeite om recht te blijven; deze herhaling duurt daarom minder lang, maar is desalniettemin niet minder geslaagd.

Mecenas gidst in M

Op donderdag 27 oktober opende Museum M zijn deuren voor de kunstgidsen van Mecenas. Een hele avond lange begeleidde de negenkoppige bende de bezoeker doorheen het moeilijk toegankelijke werk van fotograaf Dirk Braeckman.

BAS VAN DEN BOGAERT

Bas Van den Bogaert

Elke zaal van de Dirk Braeckmantentoonstelling had een kunstwetenschapper in spe toegewezen gekregen om de bezoekers te introduceren in het werk van de fotograaf. Dat deden ze allen op hun eigen manier. De ene wat meer ingetogen als de andere, sommigen wat meer spelend met het publiek, anderen zich strikt aan de uitleg houdend, maar allen met evenveel toewijding.

DUCHAMPS

Beginnen deed de rondleiding beneden in de antichambre van het museum. Daar werd de bezoeker meteen op de proef gesteld. "Welke kunstwerk luidde het begin van de moderne kunst in?" vroeg de gids aan het publiek, waarop vervolgens een foto van die alom bekende urinoir van Marcel Duchamps werd bovengehaald. Het experimentele werk van Duchamps werd, niet geheel onverwachts, als springplank gebruikt om het minstens even experimentele werk van Braeckman te introduceren. Het was alleszins een leuke teaser voor de rest van de tentoonstelling.

Die tentoonstelling is zonder meer de moeite om te gaan bekijken. Des te meer wanneer jonge gemotiveerde kenners je helpen om de foto's te begrijpen. Stapsgevijs krijgt de toeschouwer meer en meer uitleg over de persoon Dirk Braeckman, over een aantal van de foto's en de bedoeling van de fotograaf bij het maken van dat werk. Dat is zeker geen overbodige luxe wanneer je naar het werk van Braeckman kijkt. Hij maakt namelijk foto's van plaatsen of dingen die in eerste instantie eerder oninteressant zijn. Non-plaatsen of non-objecten, omdat ze er wel zijn in ons dagelijks leven, maar nauwelijks enige interesse opwekken.

MATRAS

Verder hebben de foto's geen titel, weinig beweging en zijn ze bovendien ook erg somber. Braeckman trekt bijna enkel zwart-wit foto's wat de beelden vaak nog dramatischer maakt. De schijnbaar oninteressante canvassen krijgen met wat meer uitleg van de jonge kunstwetenschappers een heel nieuwe dimensie. Plots betrapt de toeschouwer zichzelf dat hij tien minuten blijft stilstaan bij een

ongelofelijk droge cadrage van een doodgewone matras. Het suggestieve in alle foto's van Braeckman prikkelt de kijker enorm na te denken over wat er voor en wat er na het trekken van de foto op die scène gebeurde. Iedereen verzint er een eigen verhaal bij en zo ontstaat een interessante discussie tussen gids en bezoeker. Een doodgewone matras verandert in een klap in een moordscène of een kil gevangenisbed.

De opzet van de avond was zonder meer geslaagd. De organisatie mikte op een vijftigtal bezoekers en dat aantal hebben ze overtroffen. Toch is het jammer dat slechts een klein aantal mensen hebben kunnen genieten van dit bijzonder interessante initiatief. De afwezigen hadden ongelijk, maar krijgen gelukkig een herkansing op donderdag 24 november. Noteer die datum alvast in uw agenda!

KringKal

Dinsdag 8/11

- DubbelTD Farma-Medica
@ Alma 2

Woensdag 9/11

- Kringenzuip
@ Fakbar Letteren
- Lustrumcantus Farma
@ Lido

Vrijdag 11/11

- Bal van de eeuw Leuvense
moeder Payottenland @ Brussel
(bussen voorzien)

Jouw kringactiviteit hier?

Mail naar
kringkal@veto.be!

Waar is da feestje? (5) Het overige aanbod

We zijn met veel studenten. Te veel studenten voor de beperkte fuifcapaciteit. Daarom trekken we wekelijks op onderzoek en evalueren we een fuifzaal. Wat kan er beter bij de huidige fuifzalen en wat heeft een eventueel toekomstige fuifzaal zeker nodig? In deze laatste aflevering bekijken we wat er naast de 'Grote Vier' ons nog kan bekoren.

FRANK PIETERMAAT

De voorbije weken trokken we over berg en dal langs de grootste fuifzalen van Leuven. Maar wie het kleine niet eert, is het grote niet *weerd*. Daarom namen we twee weken de tijd om ook eens langs de wat kleinere zalen te passeren. Omdat wij echter nog bekomen van onze klimpartij op de toog van de Seven Oaks, gingen we te rade bij een aantal mensen die het kunnen weten.

Eerste stop is de Blauwe Kater in de Naamsestraat. Naast het café zelf is er een fuifzaal. Die zaal liep op donderdag 3 november aardig vol voor de AKM-td, een samenwerking tussen Musicologica, Mecenase en Alfa. Niels Decoster, preses der musicologen steekt alvast positief van wal: "Het is een geweldig zaaltje voor een kleine TD."

BLAUWE KATER

"De Blauwe Kater had de perfecte grootte voor de hoeveelheid volk die gekomen is," vervolgt Niels. "De uitbater is daarenboven enorm vriendelijk en van opruim was het alleen wat borstelen dat we moesten doen. Ook de prijzen vallen zeer goed mee. Daarnaast zorgde het terras buiten aan het café ervoor dat de mensen regelmatig naar buiten konden, om te roken of een luchtje te scheppen, wat goed uitkwam want soms werd het binnen best warm. Al heb je dat natuurlijk in elke fuifzaal. Toiletten waren tot slot proper én gratis."

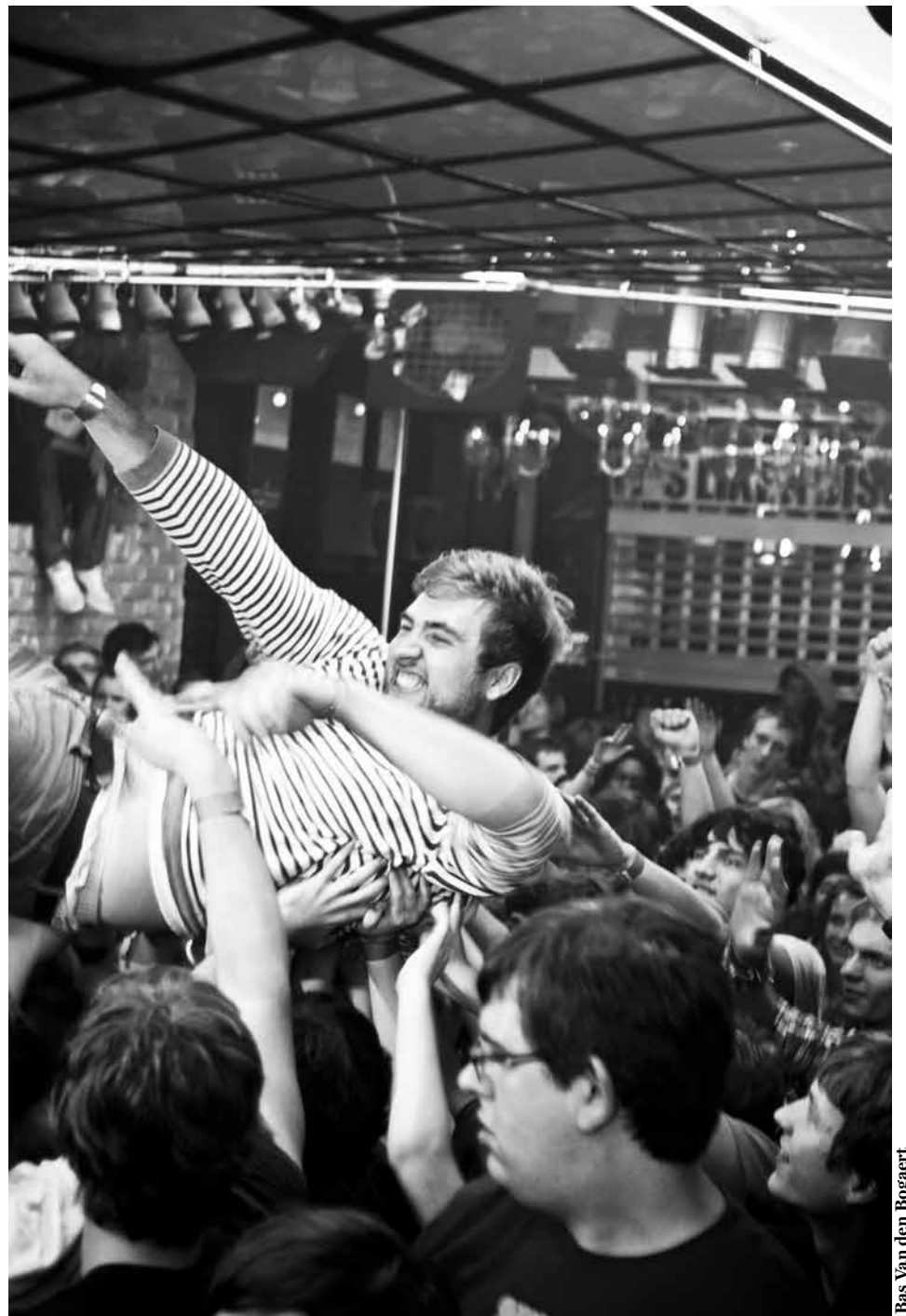
ZAKDOEK

Eens de Blauwe Kater buiten, vind je nog drie andere zalen. Een ervan is 't Archief. Ook daar kan je een fuifzaal boeken voor een feestje aan relatief gunstige formules waaruit je zelf kan kiezen. De zaal zelf hoeft zeker niet onder te doen voor andere zalen in Leuven en zal binnenkort LOKO-motion huisvesten, volgens sommigen het feestje van het jaar.

Na de Blauwe Kater zetten we de tocht verder en belanden we bij Club Montreal. Een relatief nieuwe naam in de Leuvense *uitgaansscene*. Niet verwonderlijk, omdat de locatie vorig jaar nog het teloorgegangene *The Machine* herbergde. Langs de buitenkant valt meteen de prachtige architectuur op en ook binnen is het mooi ingericht. Club Montreal is tevens multifunctioneel als club, bar en lounge.

RUMBA

Tot slot vinden we opnieuw in de buurt fuifzaal Rumba terug. Daar was Wim Dehaen, gerespecteerd muziksamsteller bij Radio Scorpio, te gast op donderdag 3 november. Over de zaal vertelde hij het volgende: "De zaal zelf heeft enkele problemen. Ze zat zo vol dat ik vaak oncomfortabel geplet werd. Daarnaast heb je ook het effect van de flessennek voor een bezoek naar de toiletten. Die toiletten zijn echter wel zeer netjes. Rumba is best leuk voor een feestje, maar heeft zeker extra ruimte nodig op drukke dagen, ook uit veiligheidsredenen."

Fuifzaal de Rumba

Bas Van den Bogaert

Groot Dictee Der Leuvense Studenten

Op 15 november slaat Leuven weer aan het spellen op het jaarlijkse Groot Dictee Der Leuvense Studenten. Is het nu top-10plaat? Of top-10-plaat? Dat en nog veel meer zware beslissingen komen terecht op de schouders van de studenten op het Groot Dictee, volgende week in de aula Pieter De Somer.

MARGOT HOLLEVOET

Dit jaar ligt de presentatie in handen van Jan Hautekiet. Naast taalfanaat is Jan Hautekiet ook een radiomaker. "Correcte spelling is niet het enige criterium waaraan je taalgebruik afmeet, maar wel een noodzakelijk begin," stelt hij. "Het belang ervan mag dus zeker niet onderschat worden. Ook bij de VRT blijft de goede kwaliteit van taalgebruik primordiaal. De openbare omroep is en blijft immers een belangrijke gebruiker en verspreider van standaardtaal. Iedereen die in het openbaar domein taal gebruikt, is verantwoordelijk voor de duidelijkheid en de correctheid van die taal."

"Ook het academisch personeel moet toezien op de correctheid van het taalgebruik en niet alleen op de kennis van de leerstof, in het belang van de studenten zelf," vervolgt Hautekiet. Het is een collectieve verantwoordelijkheid om elkaar te wijzen op fouten. Ik maak daar zelf bij wijze van spreken een sport van. Als iemand een fout maakt, dan signaleer ik dat. Door kennis te delen zorgen we ervoor dat we bewuster en zorgzamer met onze taal omgaan."

ALLES

Net zoals het opperdictee Het Groot Dictee der Nederlandse Taal, wordt het studentendictee geschreven door

een prominent figuur binnen de taalwereld. Dit jaar valt die eer te beurt aan niemand minder dan professor Hugo Brems van de Faculteit Letteren. Op de vraag of hij een tipje van de sluier wou oplichten, zei hij het volgende: "De studenten doen er natuurlijk goed aan om alle spellingregels - ook goed is spellingsregels - in te oefenen."

HANDEN VOL

Of dat ook concreter kan? "Meer in het bijzonder die met betrekking tot voedingswaren, planten, dieren, techniek, literatuur en kunst, muziek, actualiteit en geschiedenis. Kortom: wat er zoal in de wereld is. Niet te vergeten: economie, politiek, financiën, filosofie, genetica, biologie en sport! Daarmee hebben ze allicht hun handen al vol." Wees dus voorbereid en open uw cursussen toch maar even.

Denkt u nu ook *Bow chica wow wow*? Schrijf u dan als de bliksem in. Toon wat u in uw mars hebt tijdens het dictee, dat naar goede gewoonte verbeterd zal worden door de *crème de la crème* van het Leuvense taallandschap, de medewerkers van *Veto*. Tijdens die verbeteringen wordt u ook nog eens getraakteerd op muzikaal entertainment van Barefoot & The Shoes. Om de avond af te sluiten worden niet alleen prachtige prijzen, maar ook een gratis vat voorzien.

**Geen van beide. Correct is top 10-plaat.*

Onze ideale fuifzaal

Nu we zelf alle mogelijke party places in Leuven onder de loep hebben genomen, is het tijd om zelf een voorstel te lanceren. Wat hebben we geleerd uit onze inspecties?

FRANK PIETERMAAT

Het zou iets te gemakkelijk zijn om als ideale fuifzaal de 7 oaks te dupliceren. Wat we in de eerste plaats nodig hebben, is ruimte. Hoewel feestjes tegenwoordig niet meer übervol lopen (*zie Veto 3804*), is

zelf. De ideale locatie is natuurlijk zo centraal mogelijk, al zal een fuifzaal in het midden van de Grote Markt helaas geen optie zijn. Een zaal als Lido ligt dan weer verder uit het centrum, wat de aantrekkelijkheid in onze ogen toch aanzienlijk vermindert.

"Kriek voor de dames en sterkedrank"

het duidelijk dat je bij een bepaald aantal feestende studenten snel te dicht tegen elkaar geplakt staat. Ook om veiligheidsredenen zou wat extra ruimte ideaal zijn.

Hoe groot die zaal precies moet zijn, laten we in het midden. Bij een bezoek aan Alma 2 heb je quasi altijd wel ergens voldoende plaats. Niet alleen voldoende ruimte is belangrijk, maar ook de bereikbaarheid speelt een rol. Een fuifzaal moet voor iedereen toegankelijk zijn. Veel trappen om overal te geraken, zijn te vermijden.

BOOZE

Waar moet die fuifzaal dan gebouwd worden? Zeer goede vraag, al zeggen we het

Welke drank zouden we in ons zaaltje willen serveren? Noem dat een kwestie van afweging. Ja, in het Musicafé kan je alles krijgen wat je wil, maar is dat nodig? In ieder geval is bier, cola en water niet voldoende. Kriek voor de dames en wat sterke drank zijn zeker een welgekomen aanvulling in het assortiment *booze* voor een avondje stappen.

Tot slot een gulden regel: toiletten gratis. Het is geweldig frustrerend om telkens opnieuw dertig cent in je portefeuille te gaan zoeken, zeker naarmate de avond vordert. Akkoord dat de toiletten proper moeten zijn, maar ook in zalen waar je niet hoeft te betalen voor toiletgebruik leek dat geen probleem.

“DAT CRAPUUL DAARBINNEN ZAL HET WEL VERDIEND HEBBEN”

Kaffee Detiné Ciné | Naar de film in de gevangenis

Op donderdag 27 november lieten wij ons opsluiten. In de gevangenis van Leuven-Hulp. Daar organiseerde Vorming Plus hun Kaffee Detine Cine, alwaar wij konden genieten van een documentaire en panelgesprek in een decor dat weinig aan de verbeelding overliet.

FRANK PIETERMAAT

Bevreesd zetten wij onze eerste stappen binnen de gevangenis. Via het oude bijgebouw van de directeur worden *de mensen van buiten*, zoals bezoekers stevast worden aangesproken, naar een zaaltje geleid. Daar: een groot scherm, mooi opgestelde stoelen en dekenjies. Dekentjes die ons de koude en eenzaamheid van de gevangenis moeten doen vergeten. Een poëtisch contrast.

Op het grote scherm begint de documentaire *Bastoy* over het gelijknamige eiland en tevens gevangenis. Beeld u echter geen toestanden genre Alcatraz in. Neen, waar de gevangenen zo snel mogelijk vanop Alcatraz weg willen, zijn er vele gevangenen die net blij zijn als ze in Bastoy aankomen. Het concept van de open gevangenis geeft de gevangenen verantwoordelijkheid en bereidt hen opnieuw voor op de echte wereld.

Het eiland, met een omtrek van ongeveer 7,5 kilometer, herbergt gevangenen die elk hun eigen verhaal hebben. Zo is er het verhaal van een drugsdealer, maar even goed van een ingenieur die miljoenenfraude pleegde of van moordenaars *pur sang*. Elk even apart, elk even aangrijpend. Velen zijn niet trots op wat ze gedaan hebben en verbergen zich liever in stilzwijgen dan openlijk te vertellen over hun daden.

GELIJKEN

Het unieke van Bastoy wordt ons voor het eerst duidelijk wanneer een delinquent, die nota bene zelf om zijn overstap vraagt, op het eiland aankomt en rustig met een bewaker begint te praten. Op Bastoy ben je geen gevangene, daar ben je een mens, een gelijke. Je krijgt er het respect waar het een gesloten gevangenis soms aan ontbreekt. En bovenal krijg je er verantwoordelijkheid.

Gevangenen leven immers samen in verschillende huizen waarin zij doen en laten wat ze willen. Daarnaast worden zij ook tewerkgesteld op het eiland om een inkomen te vergaren. Bewaking is er weinig. Na 15u zijn er slechts vijf bewakers op het hele eiland aanwezig voor alle gevangenen samen. En toch ontsnapt er bijna niemand.

De documentaire wordt afgesloten met het vertrek van een van de dealers die

na een aantal jaren het eiland mag verlaten. Bij het opstappen van de boot die hem naar het vasteland brengt, neemt hij nog uitvoerig de tijd om de bewakers te bedanken. Daarbij de woorden: “Het is erg fijn geweest.” Als ze ons ooit opsluiten, zal ons aanvraagformulier voor Bastoy snel klaar liggen.

GETUIGENIS

Na de documentaire volgde een panelgesprek. Drie mensen die elk hun eigen gevangeniservaringen kwamen delen met het aanwezige publiek. “Bijna twaalf jaar geleden ben ik mijn zus verloren,” begint Hilde haar verhaal. “Toen mijn zus in 1999 wou scheiden van haar man, tekende

ze haar doodvonnis. Haar scheiding was meteen haar einde.” De vrouw vertelt niet alleen over de mentale maar ook de fysieke pijn die de moord met zich meebracht. “Het voelt alsof je doormidden wordt gehakt. Maar toch moest en zou ik blijven functioneren.”

Toch heeft zij uit deze ervaring geleerd hoe belangrijk het is om het contact tussen daders en slachtoffers niet te verwaarlozen. Daarom geeft zij regelmatig haar getuigenis aan gevangenen en verbreedde ze haar kijk over daders van misdrijven. “Ik ga op zoek naar de andere kant van de daders, maar de maatschappij speelt daar zelf een belangrijke rol in. De burgers moeten het belang kunnen inzien van een betere band tussen dader en slachtoffer.”

CRAPUUL

Daarna vertelt Lut haar verhaal: “Ik zag een advertentie in de streekkrant voor contact met een gedetineerde en wist meteen dat ik dat ging doen.” Zij heeft ondertussen bijna vijftien jaar een relatie met een man die levenslang opgesloten zit, zonder zicht op vrijlating. “Twaalf jaar geleden zijn we getrouwd, in de gevangenis.

Maar het is zeker niet makkelijk om een huwelijk in zulke omstandigheden stand te laten houden. Want eigenlijk moet je begrip opbrengen voor zaken die niet te begrijpen vallen.”

Hoewel haar omgeving niet happig was op de hele situatie, is Lut gelukkig. “Je kan niet voor iedereen goed doen, maar ik heb mijn hart gevolgd. Een voorstelling van de toekomst? Die heb ik niet, maar ik ben wel gerust op wat de toekomst zal brengen.”

Tot slot nam Constant, ex-gedetineerde, het woord. “Ik dacht dat het mij nooit zou overkomen,” vertelt hij. “Dat crapuul *daarbinnen* zal het wel verdiend hebben. Tot ik er zelf zat.” Constant werd veroordeeld tot twintig jaar gevangenis. “Je wil niet aanvaarden wat er gebeurd is, je zit precies in een roes. En dan kom je in Leuven-Centraal en heb je plots heel veel tijd om na te denken.”

Toch heeft Constant in de gevangenis zijn tijd niet verdaan en haalde hij een diploma bedrijfsbeheer. Momenteel is hij vervroegd vrij onder voorwaarden. “Je staat niet stil bij het feit dat je altijd vrijheid hebt,” besloot hij de avond.

“En dan kom je plots in Leuven-Centraal en heb je plots veel tijd om na te denken”

Bas Van den Bogaert

Vrijwilligerswerk | Project Pathshala

Omdat feesten alleen de wereld niet vooruit helpt, staken enkele ondernemende studenten de koppen bij mekaar om van het dorpje Rajarhat in Bangladesh een zelfbedruipende regio te maken.

THOMAS CLIQUET

Geert Spycckerelle is laatstejaarsstudent handelsingenieur aan de K.U.Leuven en geeft een woordje uitleg: «Het project kadert in een groter project van de Nederlandse Stichting Pani. Deze wil in Bangladesh ijveren voor een betere levensstandaard voor de armen, door eerst te focussen op een kleine regio, met als hoofd-doel deze economisch sterk te maken.

“Wanneer er voor basisonderwijs gezorgd is en er werkomstandigheden zijn gecreëerd zodat de regio geen verdere hulp meer nodig heeft, kan er overgegaan wor-

den tot het schenken van een stabiele toekomst aan een andere regio”

METHODE

Geert: “Stichting Pani gaat als volgt te werk: in Rajarhat zal een ambachtshuis worden opgericht waarin de dorpingen een beroep kunnen leren zoals bijvoorbeeld het vervaardigen van bamboefietsen uit lokaal materiaal. Daarnaast worden ook organisatievaardigheden aangeleerd zodat de mensen worden aangezet om hun eigen bedrijfje op te richten.”

“Ondertussen kunnen hun kinderen opgevangen en onderwezen worden in de

lokale school die wij met project Pathshala gaan bouwen. Wanneer het ambachtshuis goed draait, zal het kunnen bijdragen aan de financiering van de school. Op deze manieren worden de armsten trots op hun eigen bestaan en blijven ze niet afhankelijk van giften.”

Dit project bestaat uit studenten van de Vrije Universiteit Brussel, Katholieke Hogeschool Sint-Lieven en de K.U.Leuven.

Er is steun van het Universitair Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (UCOS) en het Koninklijk Atheneum Etterbeek. Alles gaat uit van vzw Praubash Baungau dat in 2010 al een soortgelijk project organiseerde, Haspatal genaamd, waarbij studenten een bevallingsruimte hebben gebouwd in het Kailakuri-ziekenhuis op het platteland van Bangladesh.

<http://www.pathshala.tk/>

“Zo worden armsten trots op hun eigen bestaan en zijn ze niet afhankelijk van giften”

Taboe (3) | "Schijnheiligheid en hypocrisie"

In deze reeks wordt tweewekelijks een taboe doorprikt. **Tine*** is 21, studeert aan de K.U.Leuven en haar sociale leven speelt zich voornamelijk af op het internet. "Op internet word je niet zo snel veroordeeld door andere mensen".

JELLE DEHAEN

Tine: «Het is een taboe wanneer een groot deel van je sociale contacten via internet verloopt. Ik praat er niet graag over omdat mensen er snel over oordelen. Toch is er voor mij geen groot verschil tussen het on-

“Voor mij is er geen groot verschil tussen het online en het echte leven”

line en het echte leven. Het internet is een leuke manier om mensen te leren kennen en goede vrienden te maken. Online hangt er veel minder af van de eerste indruk. Je ziet elkaar niet waardoor je je minder snel

belachelijk kan maken of schrik moet hebben voor de reacties van anderen.»

Veto: Vanwaar komt je schuchterheid?

Tine: «Ik heb op de middelbare school wat slechte ervaringen gehad. Ik werd niet gepest maar ik stoorde me aan de schijnheiligheid en hypocrisie van mensen. Als je niet voldeed aan hun ideaalbeeld werd je erg snel afgekeurd. Van zodra je iets verkeerd deed, werd er over je geroddeld en zette men de hele school tegen je op. Ik had weinig zelfvertrouwen. Je hebt dan niet veel nodig; van zodra iemand iets negatiefs over je zegt, voel je je nog slechter en ga je nog meer vereenzamen.»

Veto: Heb je nu nog vaak zulke ervaringen?

Tine: «Soms. Mensen beoordelen je op basis van de eerste indruk en hoe je eruitziet. Ik doe dat natuurlijk ook, maar het is toch niet leuk. Ik trek me veel, teveel, aan van de reactie van mensen. Daardoor doe ik te hard mijn best en zet ik mezelf voor schut.»

Veto: Denk je dat mensen echt zo negatief zijn of ben je te streng voor jezelf?

Tine: «Waarschijnlijk het tweede. Ik ben heel perfectionistisch ingesteld. Zodra iets

fout loopt, kan ik dat moeilijk plaatsen en trek ik me dat te veel aan. Ik heb ook complexen over mijn uiterlijk.»

ONWENNIG

“Soms denk ik dat het internet er beter niet zou zijn”

Veto: Lost het internet veel van die problemen op?

Tine: «Soms denk ik dat het beter zou zijn als het er niet zou zijn. Dan zou ik verplicht zijn op mensen toe te stappen. Nu is het internet een gemakkelijksoplossing waarachter ik me kan verschuilen.»

SOCIALE NETWERKSITE

Veto: Spreek je af met mensen die je online leert kennen?

Tine: «Soms. Meestal blijft het bij oppervlakkig internetcontact. Toch heb ik er twee

goede vriendinnen aan overgehouden en ooit een lief. Het ging erg snel met die jongen. We hadden elkaar leren kennen via een sociale netwerksite. We chatten elke nacht urenlang en spraken uiteindelijk af. De eerste ontmoeting was wat onwennig maar we hadden ervoor al een klik gehad. De relatie duurde wel maar een maand. De afstand was te groot, maar hij bleek ook niet helemaal te zijn zoals ik me voorstelde.»

REAL LIFE

Veto: Gebeurt het vaak dat real life contact tegenvalt?

Tine: «Het is toch altijd wat *awkward*. Je kent die persoon al, maar toch is het anders. Je moet iets opbouwen. Meestal gaat het wel goed. Ik heb maar een keer gehad dat iemand echt anders was dan online; dat was een ontgoocheling.»

Veto: Ben jij helemaal jezelf online?

Tine: «De neiging om jezelf beter voor te stellen is er altijd. Toch probeer ik daarop te letten en spontaan te zijn. Je kan wel veel persoonlijker zijn op internet dan in het echt. Doordat je niet zo snel beoordeeld wordt, kan je over intiemere dingen praten. In het echt verloopt contact toch veel oppervlakkiger en kan je jezelf niet zo blootgeven.»

*Tine is een gefingeerde naam.

Bloedserieus doet leven

Van 14 tot 17 november zamelt **Bloedserieus** zoveel mogelijk bloed in. De enthousiasteling maakt bij dit nieuws een inwendig vreugdedansje en verkneukt zich bij de gedachte aan een gratis goodiebag.

LAURA HOLLEVOET

Bloedserieus is een bloedinzamelactie die twee keer per jaar georganiseerd wordt in Leuven door LBK en Medica in samenwerking met het Rode Kruis. De actie probeert studenten warm te maken bloed te geven door de drempel zo laag mogelijk te houden. Zo moet je van 14 tot 17 november niet naar het bloedtransfusiecentrum in Gasthuisberg

“Natuurlijk snij je jezelf wel eens”

om je portie bloed te doneren, maar kan je bijvoorbeeld gewoon in het sportkot terecht.

Sommige mensen hebben echter meer aansporing nodig. Speciaal voor hen gingen we op zoek naar iemand die 'bloedgeven doet leven' aan den lijve heeft ondervonden. Maarten heeft hemofilie.

Veto: Wanneer ontdekte je dat je hemofilie had?

Maarten Vandenbroeck: «Toen ik anderhalf jaar oud was. Ik kreeg blauwe plekken bij de kleinste valpartij. Ook had ik als kind regelmatig pijn in ellebogen en enkels. De oorzaak bleek het ontbreken van een bloedstollingsfactor te zijn, in mijn geval is dat factor VIII. Hemofilie is er in verschillende gradaties, ik heb een redelijk erge vorm, mijn bloed stolt maar voor zo'n twee procent. In de familie zijn er nog gevallen met hemofilie, het zoontje van mijn zus bijvoorbeeld. Mijn twee zussen zelf hebben niets, hemofilie zit namelijk op het X-chromosoom. Vrouwen kunnen enkel drager zijn.»

SPUIT

Veto: Hoe beïnvloedt hemofilie je dagelijkse leven?

Maarten: «Mijn leven is van kleins af aan afgestemd op deze ziekte. Intensief sporten was bijvoorbeeld niet aan mij besteed. Bij de lessen L.O. in de lagere school zat ik al-

tijd op de bank. Mijn leraar wilde het risico niet nemen. Niet dat dit echt een gemis is, als ik normaal zou zijn, zou ik waarschijnlijk ook geen fanatieke sporter zijn.»

«Voor de rest houd ik altijd een spuit met stollingsfactor VIII in de buurt. Als ik ergens pijn voel, kan ik de zwelling voorkomen door snel een spuit toe te dienen. Meestal komen bloedingen steeds op dezelfde plaats voor, dus na een tijd voel je dat wel aan. Mijn studentenleven verliep dan ook vrij normaal.»

SNIJDEN

«Natuurlijk snij je jezelf wel eens. Het komt er dan op aan zo snel mogelijk factor VIII toe te dienen. Al houdt een klein sneetje heus geen levensgevaar in. Het vaakst heb ik me gesneden aan papier denk ik, tijdens het studeren of in de les. Verder word ik nooit anders behandeld omdat ik hemofilie heb. Mijn vrienden vergeten wel eens dat ik deze ziekte heb, en daar ben ik hen dankbaar om.»

Veto: Is je leven ooit in gevaar geweest door je ziekte?

Maarten: «Toen ik zo'n zestien jaar oud was, moest ik geopereerd worden in het UZ Gasthuisberg. Mijn knie maakte teveel vocht aan. Tijdens de operatie zouden de dokters me zoals gewoonlijk factor VIII bijgeven, zodat mijn bloed goed zou stollen. Ze hadden nu echter besloten een andere soort factor VIII te proberen, een synthetisch product dat veiliger zou zijn. Hierop reageerde ik slecht, mijn lichaam maakte namelijk antistoffen aan waardoor mijn bloed niet stold. Ik verloor toen veel bloed. Gelukkig kreeg ik bloed bij van bloeddonoren. Momenteel maakt mijn lichaam geen antistoffen meer aan tegen deze factor VIII. Zelf herinner ik me niet zo heel veel meer van het voorval, ik was vast te jong om te beseffen dat ik op het randje van de dood zweefde.»

“Op het randje van de dood”

Simon Englebert

Kris Cuppens | Theater als alternatief voor de kerk

Woensdag 9 november speelt Leuvens muziektheatergezelschap Braakland/ZheBilding op een uitverkocht UURKULtUUR hun nieuwe voorstelling "Adem". Kris Cuppens schreef de tekst en speelt mee.

MARIJKE VAN GEEL

Veto: *Waarom bent u net theaterschrijver?*

Kris Cuppens: «Ik hou van de gebaltheid van theater teksten. Ik benader het schrijven als het schrijven van songteksten. Het is een evolutie van uitgebreid tot zeer beknopt proberen te zeggen wat er te zeggen valt.»

«Ik probeer de wereld te begrijpen doorheen de familie of het gezin. Dat geldt ook voor de Belgische context. Ik ben gescheiden en probeer met mijn ex-vrouw een regeling te treffen voor mijn dochter. Dat is BHV in het klein. Als je de financiering wil regelen, is dat de financieringswet. Door dat te doen kan ik wel begrip opbrengen voor de situatie van politici. Het is mijn manier om de grote wereld via de kleine wereld te bevatten.»

APOCALYPS

Veto: *Uw nieuwe voorstelling heet "Adem".*

Cuppens: «Het uitgangspunt is de vraag hoe je omgaat met sterven. De voorstel-

"De indignados moeten een kostuum dragen"

ling heeft ook referenties naar de figuur Adam uit het scheppingsverhaal, en daarnaast alludeert ze ook op de wereld die ten onder gaat. Er is een parallel tussen het sterven van een mens, de impact daarvan op een familie en het sterven van een planeet.»

STERVEN

«Wij hebben het sterven op een piëdestal gezet, het maakt geen deel meer uit van onze samenleving. Ofwel hebben we het uit het leven gerangeerd of denken we het te kennen omdat we ermee vertrouwd zijn door films. We hebben wel een idee van hoe je uit het leven moet stappen, terwijl dat dat meestal geen leuke aangelegenheid is en het ook zelden stijlvol kan gebeuren. Ouder worden is al een moeilijk

gegeven, laat staan sterven. Ik zie dat ook bij de mensen om me heen. Ik ervaar de aftakeling. Het is ook een gewenningsproces, straks is het aan mij. Je merkt dat je tijd kostbaarder is. Je denkt, ik heb

Andrew Snowball

jonge kinderen, in wat voor wereld wil ik hen achterlaten?»

AFTAKELING

Veto: *Hoe past het thema van de aftakeling van de planeet daarin?*

Cuppens: «Ik ben heel lang bij de vredesbeweging actief geweest. Ik woon in Brussel, op zich ook een engagement. Ik woon er al 30 jaar en wil er blijven wonen, maar merk dat het moeilijk wordt. Brussel heeft een demografisch probleem

en zal met één kwart aangroeien in de komende tien jaar. Men is daar absoluut niet klaar voor. Brussel is een multiculturele stad die zich steeds meer opsplijt in arm en rijk omdat de middenklasse wegtrekt. En dat maakt me niet optimistisch.»

"We weten niet goed waar het met onze wereld naar toe moet"

«Heel veel mensen zijn bezig met het apocalyptisch gevoel. Je probeert eigenlijk als theatermaker iets uit de lucht te plukken en zo te melden wat komen gaat. Je bent een soort van profeet. Het feit dat het thema van het vergaan van de wereld nu terug in de aandacht staat, betekent ook dat we niet goed weten waar het met onze wereld naartoe moet.»

INDIGNADOS

Veto: *Dat vinden we ook terug in de beweging van de indignados.*

Cuppens: «Ik heb absoluut sympathie voor hen. Ik snap niet dat de beweging geen grotere weerklank heeft. Ik snap dat er heel veel woede is, alleen hebben wij geen kanalen om dat te uiten. Daarvoor is theater het middel bij uitstek. Als je niet naar de kerk gaat, of de psycholoog, dan kan je nog altijd naar theater om met je demonen om te gaan.»

BOODSCHAP

«Ik vind het problematisch voor de indignados dat ze geen kostuum dragen. Dat klinkt raar, maar een beweging als deze zal pas aan kracht winnen als mijn

"BHV in het klein"

moeder ze ook in orde vindt, als ze zich wassen en gedragen. Ze maken zichzelf onschadelijk door de manier waarop ze in de wereld staan. Ik vind het jammer dat je zo de boodschap die ontzettend waardevol is, verkwanselt. Dat stoort mij, niet de kern van de gedachten.»

"Adem" speelt ook nog op 10 en 11 november in het OPEK, daarna op tournee. www.braakland.be

Playground | Kruisbestuiving

Voor de vijfde editie van Playground, een kunstenfestival waar een combinatie wordt gemaakt van beeldende en podiumkunsten, werken het STUK en Museum M samen. Ze brengen een rijk gevuld programma van internationale en nationale artiesten. Wij gingen kijken waar een kruisbestuiving van disciplines nu juist toe leidt.

CHARLOTTE VEKEMANS

Uit het programma kozen we twee voorstellingen en twee exposities. De eerste tentoonstelling is al meteen een vreemde gewaarwording: *Contagious!* is een installatie van Pauline Boudry en Renate Lorenz.

"Inspiratie in epilepsie"

Bij het binnenkomen is het eerste wat we zien elf kaders waar foto's van psychiatrische patiënten uit het beroemde ziekenhuis La Salpêtrière naast foto's van dansers uit het negentiende-eeuwse Parijs zijn geplaatst. De dansers van toen, zo lezen we

in onze brochure, vonden hun inspiratie in ziektes zoals epilepsie. Wat verderop staat een video-installatie waar die dans wordt opgevoerd in een hedendaagse club. Bizar genoeg kwamen de twee delen van de expositie wel mooi samen, kort maar krachtig.

GASTCOLLEGE

De volgende performance op ons programma konden we al meer smaken. In *The Fortunetellers* vertelt Ellie Ga over haar periode aan boord van de Tara, het onderzoeksschip dat zichzelf had vastgezet in het ijs. Ga mocht als enige kunstenaar mee met een crew van wetenschappers en bracht allerlei beeld- en geluidsfragmenten mee. De voorstelling lijkt volgens ons eerder op een gastcollege dan op podiumkunst, maar dan wel prachtig voorgesteld in een mix van foto's,

filmpjes, anekdotes en geluidsopnames. We stellen hierbij voor dat professoren massaal haar voorbeeld volgen. Een beter gebruik van multimedia kunnen we ons niet voorstellen.

WIRWAR

De tweede tentoonstelling maakte de belofte van kruisbestuiving helemaal waar. *The House of Our Fathers* van Jan Lauwers en Needcompany is een expositie waar doorlopend zangers, acteurs en muzikanten in de weer zijn. Ze toont een exotisch labyrint met mannen in berenvellen, een soort buikdanseres en allerlei bizarre voorwerpen die op schijnbaar willekeu-

"Exotisch labyrint met mannen in berenvellen"

rige plaatsen zijn neergelegd. Twijfelend hebben we er langs gelopen, door gaatjes getuurd en teksten op muren gelezen, om dan tot de conclusie te komen dat we het waarschijnlijk niet snapten. Het was wel degelijk een combinatie van twee disciplines, maar geen van de twee was duidelijk te volgen door de wirwar.

THEATRAAL

Last but not least: *Five sisters* van Guy de Cointet, een heropvoering naar aanleiding van onderzoek van Marie de Burgerolle. Het stuk lijkt een parodie te zijn op rijke Amerikaanse vrouwen. Ze praten over hun dokters die allerlei behandelingen hebben om het verouderingsproces tegen te gaan, over hun vreemde ziektes en maken zich afwisselend druk over elkaar. Het hele stuk is erg theatraal, maar een echte plot is er niet. Op het einde scheiden hun wegen zich weer en is er weinig veranderd. Het is een bevreemdend stuk, waar we misschien niet genoeg theaterkenners voor zijn om het naar waarde te schatten.

The Shoes | Geen Franse Chanson

Schoolkameraden Guillaume Brière en Benjamin Lebeau vormen samen The Shoes. Het Franse electroduo was lange tijd de Benjamin van de electroscene maar is de kinderschoenen ondertussen ontgroeid. De heren remixten Santigold en Ladyhawke, produceren mee het nieuwe album van Shakira en ook hun eigen album "Crack My Bones" mag er wezen. Op Halloween mocht Het Depot The Shoes verwelkomen.

JORIS HIMPENS

Veto: Jullie worden vaak vergeleken met Goose en Hot Chip.

Benjamin Lebeau: «Veel van dat soort vergelijkingen snappen we zelf niet.»

Guillaume Brière: «De vergelijking met Hot Chip is een groot compliment, ik houd veel van die groep. Goose ken ik minder goed.»

Veto: Het is een Belgische band.

Brière: «In dat geval: we love Goose! Ze zijn de beste ter wereld.»

MON COLONEL

Veto: Kennen jullie nog andere Belgische bands?

Brière: «We zijn goed bevriend met Partyharders (bekend van "The Pope of Dope", red.), en vooral dan met (groepslid) Mon Colonel. Dat is echt de meest geschifte man die ik ken. Ook met Hollywood Porn Stars en Ghinzu hebben we al samengewerkt, wat telkens een zeer leuke beleving was.»

Veto: Jullie hebben enkele liedjes geproduceert voor het nieuwe album van Shakira.

"Gypsy music is for rich people"

Lebeau: «We hebben onder andere de single *Loca* samen met Dizzee Rascal onder handen genomen. In het begin was het heel raar, omdat we nog niet veel aan productie hadden gedaan. Maar Brodinski (Franse dj, red.) is een goede vriend van ons en hij had enkele contacten met het management van Shakira.»

Brière: «(Licht hard) Het zal waarschijnlijk een vrouwelijke manager geweest zijn!»

Lebeau: «En dus kwam Brodinski naar ons toe en vroeg ons "Let's make some shit with Shakira". Wij konden het eerst niet geloven, maar enkele weken later zaten we op het vliegtuig. We moesten enkele uren wachten in een miserabele studio en toen kwam Shakira aan. Iedereen hun mond viel wagenwijd open (lacht).»

Veto: Jullie hebben nummers van onder andere Ladyhawke en Get Cape. Wear Cape. Fly geremixt. Hoe verloopt zo iets?

Brière: «Toen we een tijdje bezig waren met remixen, zijn we in contact gekomen met belangrijke figuren binnen het electro-

"De beste drugs vind je op Pukkelpop"

circuit. Zij vonden ons werk oké en zo hebben grotere artiesten ons leren kennen. Netwerken is heel belangrijk in het muziekwereldje. Soms gebeurt het ook dat we zelf contact opnemen met artiesten. Op die manier hoeven we niet via managers te gaan.»

MOTHERFUCKER

Veto: Jullie zijn een Franse band, maar jullie zingen in het Engels.

Lebeau: «Onze muziek past gewoon beter met Engelse teksten. We hebben er zelfs nooit aan gedacht om het in het Frans te doen.»

Brière: «Ik vind dat Franse popmuziek verschrikkelijk is. Franse dance-popmuziek is nog een stapje erger. Maar *chanson française* van Serge Gainsbourg of Michel Berger vind ik dan weer echt goed.»

Veto: Thomas Dutronc?

Brière: «Neen, hij is een *motherfucker!* Zijn vader Jacques is echt goed, maar Thomas zijn gipsymuziek is verschrikkelijk.»

Lebeau: «(lacht) *Gypsy music is for rich people.*»

Andrew Snowball

DRUGS

Veto: Jullie stonden op de affiche van Pukkelpop afgelopen zomer. Hoe hebben jullie de noodsituatie ervaren?

Brière: «Het is zoals bij de aanslagen op de Twin Towers: je kunt het gewoon niet geloven. We waren echt heel blij dat we daar mochten spelen, want Pukkelpop is ons favoriete festival aller tijden. For real. Pukkelpop heeft altijd de beste bands, de

meeste van onze bevriende bands zijn er en er zijn altijd de beste drugs te verkrijgen (lacht).»

DOUR

Veto: Dan moet je Dourfestival eens proberen.

Lebeau: «Misschien volgend jaar. We gaan terug wat meer festivals doen, dus hopelijk passeren we daar ook nog.»

Cultuurwerking bij de kringen | Van revues tot vleugelpiano's

De faculteitskringen voorzien het studerende volkje van fakbars, fuiven en cantussen. Mensen die verder kijken dan hun pint breed is, weten dat de kringen ook cultuuractiviteiten organiseren.

MARIJKE VAN GEEL & CAROLINE VAN RHEE

Cultuur leeft in vrijwel elke kring. Kleine kringen zoals NFK of KLA hebben twee of drie cultuurverantwoordelijken in hun presidium. Grotere kringen zoals Ekonomika of VTK beschikken over een cultuurpreses die een heus cultuurteam coördineert.

Door bijna alle kringen worden er aula's afgehuurd voor een filmavond of een quiz. Veel kringen organiseren cultuurritten. Zo gaat Mecenas in de lesvrije week naar Madrid, Babylon naar Sint-Petersburg en Historia naar Praag.

De Erasmusstudenten blijven niet in de kou staan. VTK bijvoorbeeld heeft een cul-

tuurteam dat zich specifiek bezighoudt met cultuur voor Erasmusstudenten.

REIZEN EN UITSTAPJES

Naast reizen en uitstapjes, is toneel een andere rode draad in het cultuurleven van de kringen. Een achttal kringen doen dit jaar mee aan het Interfacultair Theaterfestival. Daarnaast organiseren enkele kringen ook hun eigen revue, zoals VTK, VRG en Ekonomika.

Op muzikaal vlak is er heel wat bedrijvigheid. Het Interfacultair Songfestival (IFS) is hier natuurlijk het beste voorbeeld, maar er zijn ook nog kringgebonden initiatieven. Babylon kiest op 16 november zijn vertegenwoordiger voor het IFS tijdens

FFWD Live, en Historia heeft zijn maandelijkse muziekavonden. VTK stelt een eigen vleugelpiano ter beschikking voor haar studenten, wat het cliché van de aculturele burgie harder doet wankelen dan de betrouwbaarheid van Griekenland.

"Heel wat bedrijvigheid"

Bij hun activiteiten worden de kringen ondersteund door LOKO Cultuur. "Soms willen kringen wel een cultuuractiviteit organiseren, maar weten ze niet goed bij wie ze moeten zijn. Daarmee kunnen wij hen helpen. Sinds dit jaar hebben we ook een kringcoördinator cultuur om de zaken wat te vergemakkelijken," zegt Linde Smeets, de cultuurcoördinator van de Leu-

vense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO). "De cultuurverantwoordelijken van de kringen worden ook uitgenodigd op de cultuurwerkvergaderingen van LOKO. Daar kunnen ze ideeën opdoen en bij andere verantwoordelijken horen wat zij van plan zijn dit jaar."

LOKO Cultuur is van plan een groot evenement op de kaart te zetten. Dit evenement zou een samenwerking tussen de kringen zijn, vergelijkbaar met LOKO-motion. "Vorige jaren was het moeilijk om samen met kringen een cultuurevenement te organiseren, maar nu willen we daar naar de toekomst echt aan werken. Elke kring organiseert wel eens een filmavond, waarom kunnen we daar dan niets overkoepelend van maken? We willen dit jaar ons best doen om goed te kunnen samenwerken, zodat we kunnen bouwen aan iets groots," aldus Linde.

CulKal

Dinsdag 8/11
Totaal Thomas van
De warme winkel
Theater - 20u30 in STUK,
ook op woe 9 nov
(www.stuk.be)

Rus van De Tijd
Theater - 20u in 30cc/
Minnepoort (www.30cc.
be)

Woensdag 09/11
DaFunk presents: Azari
& III
Concert - 19u30 in Het
Depot (www.hetdepot.be)

USO Reiscoconcerten
Concert - 20u in Aula
Pieter De Somer; ook do
10 nov
www.usoleuven.be

Tonight, lights out! Van
David Weber-Krebs
Theater - 21u in STUK,
ook op do 10 nov (www.
stuk.be)

Donderdag 10/11
Cool presents:
Brownswood Label Night
Concert - 19u30 in Het
Depot (www.hetdepot.be)

Adem van Braakland/
ZheBilding
Theater - 20u in OPEK,
ook op vrij 11 nov (www.
braakland.be)

De Grote Low Impact
Man Show
Theater - 20u in 30cc/
Minnepoort (www.30cc.
be)

Vrijdag 11/11
Shining + The Sedan
Vault
Concert - 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

Zaterdag 12/11
Cool presents: Raphael
Saadiq
Concert - 19u30 in Het
Depot (www.hetdepot.be)

Zondag 13/11
Jazz op Zondag: Othin
Spake feat. Trevor Dunn
Concert - 21u in STUK-
café

K's Choice
Concert - 19u30 in Aula
Pieter De Somer (www.
hetdepot.be)

Sabrepulse | Nostalgische gameboyklanken op de dansvloer

Met een Gameboy in de hand, bouwt Sabrepulse een feestje door het ganse land. De plastic baksteen van Nintendo en een laptop volstaan voor hem als gereedschap. Hij wist vorige week feesttent Rumba stampool te lokken en vervolgens de keet genadeloos in de fik te steken met zijn aanstekelijke chip music.

WIM DEHAEN & LIEVEN SMEKENS

We troffen Ashley Charles, de Londense producer achter Sabrepulse, net voor zijn optreden in de Rumba en vroegen hem wat toelichting te geven bij zijn act.

8-BIT

Veto: Hoe zou je je typische stijl omschrijven?

Ashley Charles: «Hoe je het ook noemt, 8-bit, chip music of bit pop, het is in principe allemaal hetzelfde. Het is muziek gemaakt met antieke videogamehardware. Dat kan rechtstreeks via bijvoorbeeld een Atari, Amiga of Gameboy, maar kan met geluiden van een computer gemengd worden.»

STIGMA

Veto: Je presenteert jezelf in de eerste plaats als electronica/dance act. Waarom?

Charles: «Er lijkt een soort stigma op te rusten om enkel een chiptune artiest te zijn, wat gezien zou kunnen worden als kinderachtig. Ergens is dat wel begrijpelijk, en ik heb mezelf voornamelijk altijd gezien als een elektronische muzikant. Ik ben opgegroeid met rave, happy hardcore en IDM van het Warp-label. Ik combineer al deze invloeden en meng er dan nog chiptunes bij.»

Veto: Hoe ben je in deze muziekscene verzeild geraakt?

Charles: «Ik hield gewoon van het geluid, misschien is het een soort van retro-fetisjisme. De klanken zijn zo zuiver, het is

alsof er geen enkele stap tussen het idee van de muzikant en de uitvoering bestaat. In veel chip music is er nauwelijks productie, want de muziek wordt *straight from the cartridge* afgespeeld.»

genwoordig vaker naar house en drum 'n bass. Dat was ook wel te horen op mijn recentste EP. Maar het is nu ook niet dat ik dacht: «Nu ga ik eens een dubstep of drum 'n bass album maken». Volgende jaar keer ik terug naar de universiteit, om geluidstechniek te studeren. Ik ben erg geïnteresseerd in analoge synthese, in de fysieke kant van muziek.»

HUUR

Veto: Is chip music iets dat je ontgroeit?

Charles: «Het helpt me alvast de huur te betalen! Ik hoor de klanken nog steeds graag, maar het is een ander paar mouwen om muziek in die stijl te maken. Jaren geleden luisterde ik enkel naar chip music. Ik dompelde me volledig onder in de scene, waardoor ik er uiteindelijk oververzadigd uitkwam. Later zag ik in dat er daarnaast nog zo veel meer is.»

“Ik dompelde me onder, waardoor ik er oververzadigd uitkwam”

SMAAK

Veto: Wat brengt de toekomst nog voor je?

Charles: «Nu ik ouder word, begint mijn smaak en stijl toch wat te veranderen. Ik luister te-

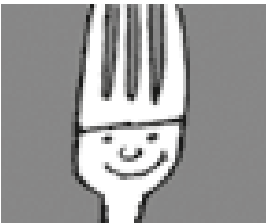
Foto's door Andrew Snowball, Ellyne Temmerman en Judith Huisman

De veertigste 24 urenloop ging niet onopgemerkt voorbij. Veto legde de mooiste momenten vast.

Menu van de week

In Alma 1-2-3

8-11 November 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Ardeens gebrad met provençaalse saus en witloof	A1+A2	€ 5.10
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Kippenreepjes met groentenrisotto en Kongolese saus		€ 2.70
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes		€ 3.60
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A1	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Wienerschnitzel met boontjes		€ 4.70

woensdag

Gemarineerde kipfilet met savooikool en jacked potatoe	A1+A2	€ 4.70
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Quornburger met bloemkoolgratin		€ 3.60
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70
Varkensgebrad met zoetzure chilisaus, wokgroenten en rijst		€ 4.70
Vleesballetjes in tomatensaus en slaatje		€ 2.70

donderdag

Bladerdeegdoosje met groenten en kaas	A2	€ 4.70
Gemarineerde ribbetjes met kruidenboter en rauwkost	A1+A2	€ 5.10
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst		€ 4.20
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Lamssteakburger met ratatouille		€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot		€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1+A2	€ 2.70
Spaghetti bolognaise veggie groot	A2	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie klein	A2	€ 2.70
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Vleeskroketten met erwten en wortelen	A3	€ 2.70

vrijdag

Koninginnenhapje	A1	€ 3.60
Pangasiusfilet met bieslooksous en juliennegroenten	A1	€ 5.10
Penne met pesto en gemalen Parmesaanse kaas	A1	€ 2.70 - 3.20
Pitabroodje veggie gyros met dilledressing en tomatensalade	A1	€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

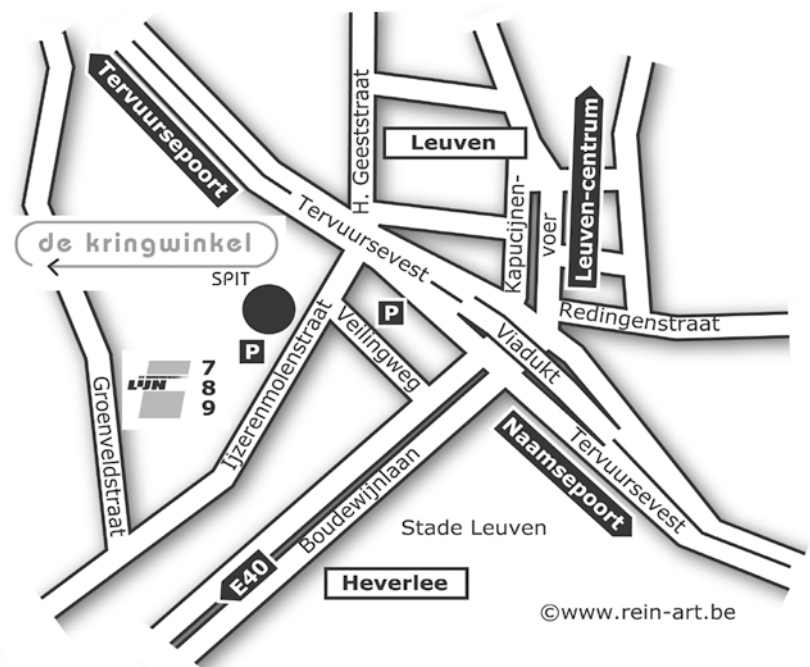
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Tel: 016 65 29 57 web: www.spit.be

**De goedkoopste
fuifzaal van
Leuven!**

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Veto is goed geïsoleerd!

KULEUGEN

Deze week laten wij de K.U.Leugen vrijwillig kapen door de Duitse tabloid Bilt-Zeitung. Wij zijn niet verantwoordelijk voor vergezochte roddels, foute koppen of zieke sensatiezucht.

LOKO WEDEROM IN OPSPRAAK!!

Democratie is een nobel iets. Studentendemocratie is nog veel nobeler. Toch lijkt democratie dezer dagen ver weg op de Algemene Vergaderingen van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO).

Waar bij verkiezingen, zoals voor deze van hoofdredacteur van Veto, pittige en behoorlijk persoonlijke discussies worden gevoerd, kijken ze bij LOKO niet meer om wie zich vooraan staat te presenteren.

De afgelopen weken werden op AV's maar liefst drie personen unaniem verkozen. Los van hun kennis, die duidelijk te wensen overliet, leek het enige discussiepunt binnen de AV de gulden regel: "Wie unaniem verkozen wordt, betaalt een vat."

Dat u ons de AV een bende dronkaards hoort noemen, is een brug te ver. Wij werden zelf unaniem verkozen en

hebben een drankprobleem. Maar dat er met deze manier van werken serieus iets mis is, mag duidelijk wezen.

Bij LOKO zijn ze immers wanhopig op zoek naar mensen die hun mandaten wensen op te vullen. De grenzen met het voortbestaan lijken nu stilaan op de helling te staan, waardoor drastische maatregelen zich nu aandienen.

Een unaniem bureaulid: "Ja, wij voelen ons eenzaam. En wij hebben dorst. Hoe sneller nieuwe mandatarissen, hoe beter. En tegen wat gratis pintjes heb je ons nog nooit horen zeggen. De financieel beheerder kijkt zo al streng genoeg het budget na."

De komende weken zullen in ieder geval nog kandidaat-mandatarissen de AV passeren. Dat zij unaniem verkozen worden lijkt nu op voorhand een uitgemaakte zaak. Democratie is nog nooit zo doordrongen van alcohol geweest.

LEUVENSE JETSET GAAT ZICHZELF TE BUITEN!!

Afgelopen vrijdag verjaarde de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO). Aangezien die jongens wel een leuk feestje kunnen organiseren, gingen wij ook eens kijken. En het viel niet tegen.

Alvorens we naar de receptie konden vertrekken, dienden we echter de academische zitting te doorworstelen. Ondanks de leuke mopjes van oud-rector D. en muzikale ondersteuning van de kuitjes, smachtte onze mond toch naar een fris pintje of glaasje cava. En blijkbaar waren we niet de enige.

Zonder hier te sterk in detail te willen treden, konden wij op de receptie al snel enkele kleine oogjes en rode blosjes op de wangen opmerken.

Grootste slachtoffer was een niet nader te noemen roodharige ex-Veto hoofdredactrice. Zij riep stevast "nee, nee, nee" bij elke aanraking en bekloeg zich de dag waarop ze begon te werken. "Ik

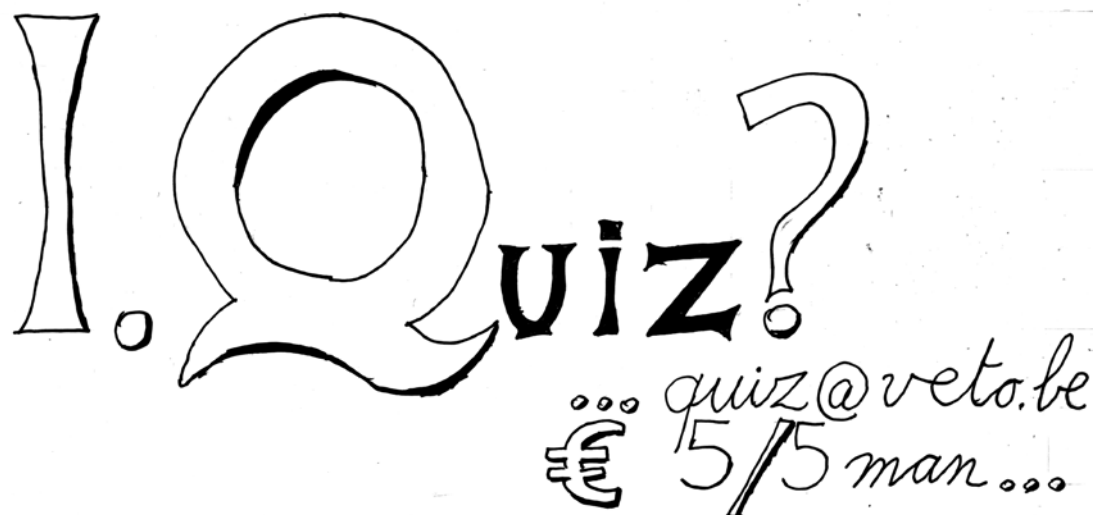
ben gewoon compleet weg na twee glazen wijn," gaf ze toe. En dat was er aan te zien.

Ook andere ex-hoofdredacteurs sneuvelden. Een man, wiens naam wij niet noemen, maar een groot wiefarnaat blijkt te zijn, moest de dag erna over zijn dulle tijden in de Fakbar Letteren herinnerd worden. Of hij zich nog herinnert dat hij een voormalig voorzitter van LOKO mulde, valt sterk te betwijfelen. Daarna zocht de man een slaapplek op zijn oude redactie maar de deur bleek niet open te gaan. Hij dwaalde de hele ochtend dan maar doelloos rond.

Over onze eigen hoofdredacteur wijden wij liever niet uit. De man heeft gedurende de hele receptie naarstig contacten gelegd met de nodige hoeveelheden wijn en bier tot gevolg. Wij bewonderen die werklust en steunen hem onvoorwaardelijk.

1		2	3	4		12	6			7			
	8			7		3			9	10	6	11	
12			10		1	13	11					14	
3		15	2			14		9				12	
13			8			10	12	2		1	15		
	11	7	6			16			15			5	13
		10		5	15		4	8					11
16		5	9	12			1						8
	2					13			12	5	8		3
	13			15	3			14	8		16		
5	8			1			2				13	9	15
		12	4		6	16	13		7				5
	3			12			6		4	11			16
	7			16	5	14			1				2
11	1	15	9			13		2					14
	14				11	2			13	3	5		12

Medewerker van de week:
Simon Englebert
Gefeliciteerd, Simon!

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 6
Maandag 7 november 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Pieter "Tetris" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Els "Pong" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Lucas "Wario Land II" de Jong, Margot "Pokemon Green" Hollevoet, Frank "Revenge of the Gator" Pietermaat, Marijke "Super Mario" Van Geel & Bas

"F1 Race" Van den Bogaert

Schrijvers:
Jelle "Pokemon Red" Mampaey, Gaele "Double Dragon" Ouvrein, Sophie "Dr. Mario" Soete, Wouter "Batman Forever" Goudeseune, Pieter "Battleship" Hiele, Kenji "Darkwing Duck" Verstappen, Thomas "Bram Stoker's Dracula" Cliquet, Laura "Pokemon Red" Hollevoet, Caroline "Asterix" Van Rhee, Joris "Donkey Kong" Himpens, Charlotte "Fifa Soccer 96" Vekemans, Wim "Lethal Weapon 3" Dehaen

Fotografen:
Andrew "The Legend of Zelda" Snowball, Thomas "NFL Football" Van Oppens, Christophe "NHL Hockey '95" Meeussen, Judith "Nintendo World Cup" Huisman, Ellyne "Pac Attack" Temmerman, Nick "Prince of Persia" De Gregorio,

Tekenaars:
Simon "Super Mario Land" Englebert

DTP:
Els Dehaen, Frank Pietermaat & Pieter Haeck

Eindredactie:
Marijke Van Geel, Thomas Cliquet, Pieter Haeck

IT:
Joachim "Age of Empires" Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Street Fighter II" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, gameboy-spelletjes) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Navraag | Paul De Grauwe

“Economie is moeilijker dan fysica”

Liberaal, maar toch voorstander van een sterke overheid om het milieu te beschermen. Internationaal, maar toch verknocht aan België. Topeconoom, maar ook ooit senator. Paul De Grauwe, professor Internationale Economie aan de K.U.Leuven, is moeilijk in drie woorden te vatten. En dus lieten we hem een hele pagina lang praten.

SOPHIE SOETE

Veto: *U verkast binnenkort naar de London School of Economics omdat u in België verplicht op emeritaat moet.*

Paul De Grauwe: «Dat ik hier in België gedwongen wordt om met pensioen te gaan, vind ik ongehoord. Ik ben 65, maar ik voel mij even goed als toen ik 40 was. Bovendien heb ik nog pakken ervaring en wijsheid door te geven. Het is spijtig dat ik daar de kans niet toe krijg. We moeten in België dringend flexibeler omgaan met de pensioenleeftijd. De huidige wetgeving verplicht mensen op pensioen te gaan op hun 65ste, dat is nogal streng.»

«Mensen moeten de keuze krijgen. Er zijn voldoende leeftijdsgenoten van mij die nog kunnen en willen werken. In landen zoals de VS of Engeland is de pensioenleeftijd zelfs volledig afgeschaft. Zo heb ik een contract van onbepaalde duur gekregen aan de London School of Economics (LSE). Zolang ik gezond blijf, mag ik daar als ik 80 ben nog lesgeven. Als ik tegen die tijd nog in leven ben uiteraard.»

«Waarom het afschaffen van de pensioenleeftijd niet kan in België, is moeilijk rationeel te verklaren. Toen ik dit in een debat voorstelde aan Rudy De Leeuw (*voorzitter van de socialistische vakbond ABVV, red.*), reageerde hij zeer emotioneel. Voor de vakbonden is het onaanvaardbaar om aan de pensioenleeftijd te raken.»

«Volgens mij heeft dat veel te maken met de sociale strijd van de 19de eeuw. Toen werd dankzij de vakbond kinderarbeid afgeschaft en werd bekomen dat mensen niet meer moeten werken tot ze dood vallen. Aan de pensioenleeftijd raken, is voor hen dan ook heiligschennis. Het zet de deur op een kier om ook de andere sociale verworvenheden terug te schroeven. Dat is natuurlijk begrijpelijk, maar de wereld is veranderd.»

Veto: *Een hypothese: u mag blijven werken aan de K.U.Leuven. Vertrekt u dan toch naar Londen?*

De Grauwe: «Een moeilijke keuze. LSE is heel aantrekkelijk natuurlijk. De K.U.Leuven is een zeer goede universiteit, ik denk dat wij een hoog niveau halen, maar LSE behoort duidelijk tot een andere categorie. Het is zoals in het voetbal, je hebt de Belgische en dan heb je de Engelse divisie.»

«Aan de andere kant heeft de K.U.Leuven mij altijd zeer goed behandeld. Bovendien heb ik hier banden; mijn familie en vrienden wonen hier. Verhuizen op mijn leeftijd is niet meer hetzelfde als wanneer je 20 bent. Wanneer je 20 bent, wil je graag de wereld veroveren.»

ZENUWACHTIG

Veto: *Studenten aan LSE zijn mondiger dan Vlaamse studenten. Moeten wij met z'n allen op assertiviteitscursus?*

De Grauwe: «Vlaamse studenten zijn zeker te weinig assertief. Ik vind dat heel spijtig. Toch moeten we niet te pessimistisch zijn. Er zijn duidelijk verbeteringen zichtbaar. Ik ben waarschijnlijk de enige prof die dit denkt, maar ik vind de huidige student beter is dan de student van 10 of 20 jaar geleden. Bovendien is het niet enkel de fout van de student. Het Vlaamse onderwijssysteem is te passief.»

«Het is wel frappant hoe groot de verschillen tussen landen soms zijn. Als je hier een aula binnenkomt, zijn de eerste rijen leeg. Dat maakt me al meteen zenuwachtig,

het is alsof de studenten het signaal sturen naar de prof dat ze met rust gelaten willen worden. In andere landen is dat niet zo, daar willen studenten zo dicht mogelijk bij de prof zitten.»

«Twee jaar geleden had ik zowel Indiërs als Chinezen in mijn les. De verschillen hadden niet groter kunnen zijn. Indiërs zijn verbaal zeer assertief; mijn lessen werden daar constant onderbroken om vragen te stellen of te discussiëren. Net zoals Nederlanders

zijn er zeer veel verschillende stemmen die elkaar tegenspreken. De meeste van die economen zijn echter verbonden aan een of ander instituut; medewerkers van banken, vakbonden of het patronaat komen vaak naar buiten met een verhaal dat licht gekleurd is. Het is absoluut noodzakelijk dat onafhankelijke professoren tegenwicht bieden.»

WAARHEID

Veto: *Staat de snelheid van de media niet haaks op de nuance van de academische wereld?*

De Grauwe: «Om het als een econoom te zeggen: er is een *trade-off* tussen beide. Wanneer je iets in de media wil vertellen,

bien, s'énonce clairement” (*Wat men goed begrijpt, kan men helder uitleggen, red.*). Ik geloof daar echt in. Vooral in het domein van de economische wetenschappen kan je zeer complexe materie meestal op een eenvoudige manier uitleggen zonder dat je daarom de waarheid geweld moet aandoen.»

MOEILIK

Veto: *Laten we meteen de proef op de som nemen. Het Keynesianisme en het monetarisme zijn twee stromingen in de economie die elkaar tegenspreken. Is economie meer een geloof dan een wetenschap?*

De Grauwe: «En nu moet ik dat op een heldere manier uitleggen... Stel je voor dat ik maar 45 seconden kreeg. Een hele uitdaging!» (*lacht*)

«Ik denk dat de economie, en misschien wel de menswetenschappen in het algemeen zeer moeilijke wetenschappen zijn, moeilijker dan de exacte wetenschappen, ook al denkt men vaak het tegenovergestelde. Fysische fenomenen bijvoorbeeld kunnen op een zeer precieze manier worden uitgedrukt met wiskundige formules.»

«De economische wetenschap probeert dat ook, maar dat lukt niet even goed. Het gedrag van mensen in wiskundige formules gieten is zeer moeilijk. Menselijk gedrag, en dan vooral de interactie tussen mensen, kent een zeer grote mate van onvoorspelbaarheid, waardoor het uiterst moeilijk wordt om dat precies te beschrijven. Dat betekent natuurlijk niet dat economie een mindere wetenschap zou zijn.»

«Er is gewoon te veel onzekerheid over wat we kunnen weten. Hierdoor zijn er veel theorieën over hetzelfde die met elkaar in conflict gaan. In bepaalde omstandigheden zijn sommige theorieën een goede weergave van wat er gebeurt terwijl ze in andere omstandigheden de bal volledig mis slaan. Dat is volgens mij de essentie van het conflict tussen keynesianen en monetaristen. Vandaag leunen keynesiaanse theorieën dichter aan bij de werkelijkheid, maar dat impliceert niet dat het monetarisme als zodanig fout is.»

«Vaak wordt het wel voorgesteld alsof we de waarheid in pacht hebben, ook al is dat absoluut niet zo, er is zeer veel onzekerheid. Je mag als econoom dan ook geen uitspraken doen die laten uitschijnen dat er zekerheid bestaat over een onderwerp. Ook al is de verleiding soms groot als je maar 45 seconden hebt.»

SEXY

Veto: *Er was zeer veel interesse voor Stephen Hawkings lezing. Is dat de academische droom?*

De Grauwe: «Ik was uitermate getroffen door de massale opkomst voor zijn lezing. Dat er zo'n kracht kan uitgaan van ideeën en dat Hawking zo tot de verbeelding spreekt van jonge mensen, vind ik subliem. De wereld doen bewegen met ideeën, mensen enthousiasmeren, dat is het doel van mijn professionele leven. Al zal ik daar nooit in dezelfde mate in slagen als Hawking.»

«Dat hij een fysieke handicap heeft, draagt natuurlijk ook bij tot zijn populariteit. Zonder zijn handicap denk ik niet dat er zoveel mensen naar zijn lezing zouden komen. Waarmee ik natuurlijk niet wil zeggen dat wat hij te vertellen heeft niet aanspreekt. Veel mensen vragen zich af wat we in godsnaam op de wereld doen. Hij heeft op die diep filosofische vragen een antwoord. Economie is nu eenmaal niet zo sexy als het ontstaan van het heelal.»

Andrew Snowball

“Studenten vandaag zijn beter dan vroeger”

zijn ze misschien wel een beetje te assertief. Chinezen daarentegen pennen de hele tijd en zeggen helemaal niets. Chinezen zijn op dat vlak nog erger dan Vlamingen.»

Veto: *Het is moeilijk een krant open te slaan zonder u tegen te komen. Waarom vindt u het zo belangrijk zich te mengen in het maatschappelijk debat?*

De Grauwe: «Ik vind het belangrijk dat professoren zich laten horen in de media. In het economisch maatschappelijk debat

moet je dat op een begrijpelijke manier kunnen doen. Soms moet je dan nuances laten vallen. Als ik op televisie kom, krijg ik gewoonlijk 45 seconden om mijn verhaal te vertellen. Dan moet je vereenvoudigen en kan je je niet verliezen in voetnoten. Tegelijk denk ik dat dat geen problemen mag stellen. Vereenvoudiging betekent niet noodzakelijk vervalsing.»

«De Franse poëet Nicolas Boileau-Despréaux zei ooit: “*Ce que l'on conçoit*